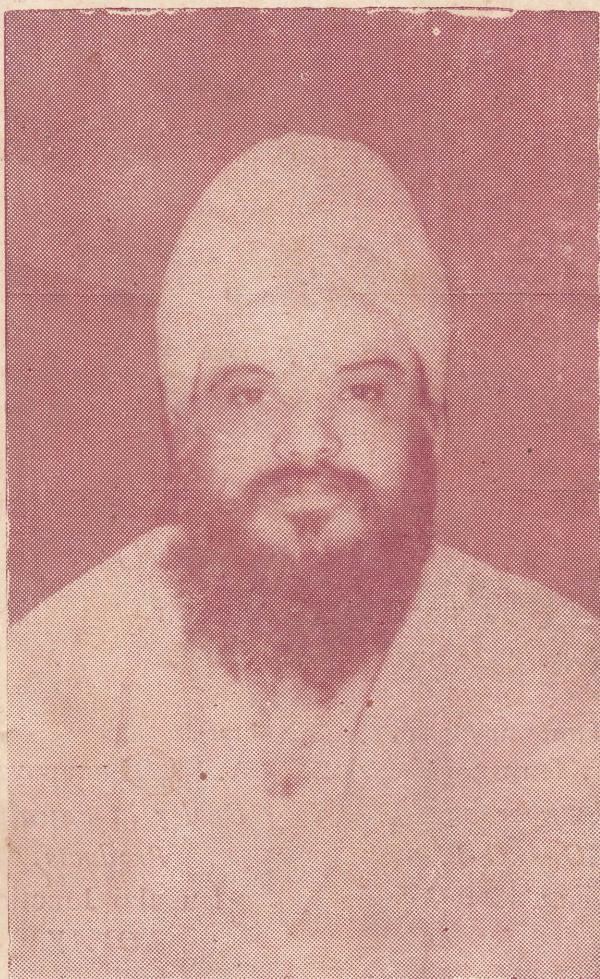

அலயத்தெரை

அடுக்கியர் : புலவர் சு. முத்துச்சௌநாந்தன்

போதொடு நீர் சமந்து ஏத்தி
புகுவார் அவர்லீன் புகுவேன்

7-00

- * பண்ணிடைத் தமிழ்நூல்பாய் பழுத்தினில் சுவைநூல்பாய்
- * கண்ணிடை மணிநூல்பாய் கடுகிருட் சடரநூல்பாய்
- * மண்ணிடை அடியார்கள் மனத்துகிடர் வாராமே
- * விண்ணிடை குருகாலூர் வெள்ளிடை நி அன்றே.

— சுந்தரம்

A. M. T. Transport Service

Export And Import, General Merchants
Commission Agents And Govt.
Transport Contractor.

Head Office:

A. M. Thananayagam

A. M. T. Transport Service

79. Messenger Street,

COLOMBO-12

T' Phone: 436063

549544

Branches

A. M. Thananayaga et al.

Dealer in Petroleum

Products.

Irupalai Junction,

KOPAY.

மணி ஒசை 7

ஒசை ஓலியெலாக் ஆனாய் நியே.....

**யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தருக்கு
துணை நிற்போம்.**

உசை யெக்கத்திற்கு இயவாக நிர்ஜம் அற்றலே கடவுள், கடவுள் நிறைவுடையவன். குறையில்லாதவன். பொதுபூத் தன்மை யுடையவன். தற்சார்பில்லாதவன். பழையாவன். ஆனாலும் பின் கீழப் புதுமையில் பொனிபவன். பேரறிவு பேராற்றல் உடையவன். விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கடந்தவன். தொடக்கமில்லாது முடிவுமல்லாது எல்லை கடந்து பேரொளியாய்ப் பிரகாசிப்பவன். அன்பின் ஆக்கமாய் அருளின் பேற்றியாய் அறக்கின் வடிவாய் தாயிற் கிறந்த தயாவுடைய தன்மையாளன்று விளங்குபவன். உயர்களுக்குப் பின்னால் புறம் புறம் திரிந்து; உயிர்களை எடுத்தாண்டு தூசு துடைத்து துன் பத்தைத் துலைத்து வாழ்க்கையை வழங்குவதார். கடவுள்; உயர்கள் இடையருத் இஸ்ப அங்பில் திளைக்க அப்பனுப் அம்மையாய் அன் புடைய மாமனுய் மாமியாய் ஒண்டொருஞ்சுமாய் சுற்றமாய் உயிரைச் சுற்றிச்கற்றி நிற்கும் பெருங்குளைக் கடவுளவான். அவனை சிவகைக் கண்டு வணங்கி இறைவனுக எல்லோருக்கும் உரியவன் என்று காட்டிய பெருமை தமிழினத்திற்கு உண்டு. எல்லா உலர்மும் ஆனாய் நீயே என்பது தமிழ் வழக்கே.

பரம்பொருளின் இலக்கணங்களைக் காட்டிய பெருமைக்குரிப்பு சொல்கிட்தாந்தமே. சொல்கிட்காந்தம் காட்டும் கடவுள் இன்குத் திற்கௌ யுரியவன். இன்குத்தையே வழங்குபவன். அவன் பார்வையில் ஏழை, செல்லன் என்ற பாகுராடு கிடையாது. நரகமில்லை. நரகத் திற்கௌ வாசலுமில்லை. என் பூமியில் நரக வாழ்க்கையை மனிதன் வாழுவது இவனுக்கு இசைவில்லை. எல்லோரும் இன்பும் விருப்பத்துவே வெவ்வேள்விருப்பம். இந்த விருப்பத்தின் காரணமாகவே வர்ண பழித்து இந்தன் புகுந்தான். இவ்வகைன் தோறும் எழுந்தந்துளி. செங்கமலப் பொற்பாறும் கூட்டுகின்றுள்.

மனித வாழ்வை புனிதத்துவமடைய வைப்பதற்கு எழுந்த தத்துவங்களில் காலத்தால் பழையதும் கருத்தால் முத்துவமான சிவதெறித் தத்துவம் சைவசித்தாந்தமே, மனி தவாழ்வை பீம்படுக்க எழுந்த இச்சைவசித்தாந்தம் தமிழ் வழிச் சிந்களையேயாம். இச்சிந்தனையை அப்பு வழக்கில் உள்ளவர்களும் ஆச்சரியத்தோடு ஆராய்க்குரிகள். சமய இனங் கடந்த ஆய்வுகள் உலகெங்கும் சைவசித்தாந்தம் ஏற்றது நடைபெறுவது நல்ல செய்தியே. மனிதகுலம் முழுமைக்குமுர்ய தத்துவம் உலகம் தழுவிய பார்வையில் பயனுவது பெருமைக்குரியதே.

இச்சைவசித்தாந்த தத்துவத்திற்கென யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கட்டிலே ஒரு பீடம் அமைக்கும் முயற்சி நல்லோரால் தொடங்கப் பட்டது. நானும் வளர்ந்து அது முற்றுப்பெறவில்லை. அது முற்றுப் பெற்றால் தத்துவத்துறை மட்டுமன்று வாழ்வத்துறையே விளக்கமுறை. உலகம் விவந்து போற்றும்.

இக்காரியத்தின் தடங்கலை நீக்க இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராய் விளங்கும் பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்கள் முனைந்துள்ளமை பாராட்டிறங்குரியது. “யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்தப் பிரிவை ஆரம்பிக்க 83-ம் ஆண்டு பரந்தனைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் நடராசா அவர்கள் மூன்று இலட்சம் ரூபாவை வழங்கியிருந்தார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், இந்து கலாசார அமைச்ச, பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியம் ஆகியை அளித்த உதவிகளுமாக இத் தொகை ஏழு இலட்சத்து ஆம்பதினுயிரம் ரூபாவாக உயர்ந்துள்ளது. இப்பிரிவை ஆரம்பிக்க பதினைந்து இலட்சம் ரூபா தேவையாக உள்ளது. சைவமக்ஞம் சைவ மன்றங்களும் நிதி உதவி வழங்கி இப்பிரிவை ஆரம்பிக்க உதவவேண்டும்.” என்று துணைவேந்தர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்கள்.

“நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன? நமது தமிழின் பெயரால் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் பெயரால் சிவதெறித்தனையின் பெயரால் உலகச் சிந்தனையாளர்களின் பெயரால் மேன்மைகொள் சைவ சித்தாந்த பீடம் யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலைமைய நம்பாலான பங்களிப்பை துணைவேந்தருக்கு வழங்க வேண்டும். ஆளுக்கு ஆயிரம் ரூபா என்று தொடங்கி வசதிக்குத் தக்கபடி வழங்குக்கள் என்று கேட்டு முயற்சி எடுத்தால் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் சைவ சித்தாந்த பீடம் திருவுருளின் வெளிப்பாடாய் ஒளிவிசும்.

சைவத்தமிழ் மக்கள் இதுகுறித்து விதிசெய்து; விரதமிட்டு வீணை பாற்ற வேண்டுமென ஆலயமணி பிரார்த்திக்கின்றது.

முத்திரையும் முகம்

அருள் நெறித் தந்தை தவத்திரு டாக்டர் குன்றக்குடி அடிகளார்.

தென் தமிழ் நாட்டின் சமய உலகுக்குச் சவாலாக பல இயக்கங்கள் காலத்துக்குக் காலம் எழுந்தன. நாயன்மார் காலத்திலேயும் அதற்குப் பின்பும் அதன் வீச்சுக் குறைந்திருக்கவில்லை. கடவுள் மறுப்பு என்பது கடவுள் நூழி பீடு பழிப்பு என்ற பரிமாணங்களை எடுத்த பொழுதுகல்வாம் இறையதால் அவற்றினை ஆற்றி வெற்றி கொள்ள தத்திலாய்ந்த தளபதிகள் தோக்கினார்கள். அவர்களின் தோற்றுமை இன்றைய சமயத்துறையின் ஏற்றவென்று கூறுவேண்டும்.

நாத்திலவாதம் தமிழத்திற்கு புதியதன்று. ஆனால் புதுப்பாக கோடு மக்களைக்கவரும் கலை உதவங்களில் தொற்றி அது விசைவருபம் எடுத்தது. பெரியாரால், அறிஞரால், கலைஞரால், நாவலரால், கவிஞரால், சிங்கைச் சிற்பியால், ஆசைத்தம்பியால், அருமை அக்காவால் அன்புடைய அம்மாவால் ஒரு காலத்தில் பட்டி தொட்டி என்கனும் பரவி மக்கள் மனங்களை ஒருள்ளடையச் செய்திருந்தது. அந்த இருளை கடிந்து எழுகின்ற ஞாயிறை போன்று வீறு கொண்டெடுமுந்த ஆதில் முதல்வரே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள். தந்தையின் எழுத்தம் அண்ணுவின் பேச்சும் தமிழியரின் முச்சும் தமிழகச்சமய நிலையை ஆட்டங்காணச் செய்த ஜப்பதுகளில் அடிகளாரின் வெளிப் பாடு ஒரு தேவையை நிறைவேற்ற பரமேகவரன் தந்த வரப்பிரசாதமாய்வைந்தது.

கம்பராமாயண எரிப்பு; புராண எரிப்பு; பின்னையார் உடைப்பு சமயச்சான்றேர் நிந்திப்பு! பிராமணத்துவேஷம்; பக்தி தெறியின் மேஸ் இறிப்பு பழிப்பு எனப் பல முனைத்தாக்குதல்கள் எழுந்த தமிழ்கத்து அறிஞர்கள் என்ன செய்யலாம் என்று அண்ணந்த நிலையில் நின்றபோது திருவண்ணாமலை ஆதினமரபுக்குட்பட்ட குன்றக்குடித் திருமடத்தின் முதல்வராய் நாற்பத்தைந்தாவது குருமகா சந்திதானமாய் எழுந்தருளிய தெய்வசிகாமணியே குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள், குலப்படை, வேற்படை கொண்ட சிவநெறிக்களத்தில் தமிழ்த் தளபதியாய் சைவக்காலவானும் தமிழ்ப்படை நடத்த ஆதினமரபுகளை ஆற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டவரே அருள்நெறித் தந்தையாய் தமிழ்வகம் போற்றும் தவத்திரு அடிகளார் ஆவர். அடிகளார் என்ற சொல்லிக் கேட்டதும் குன்றக்குடி ஆதின முதல்வரை மட்டுமே நினைக்கும்படி அச்சொல்லுக்குச் சக்திச் சுடரை ஏற்றிய பெருமை குன்றக்குடி முதல்வகுக்கு உண்டு.

கடவுளை எட்டாற்றின்று பார்க்காதிர்கள். கடவுள் தத்துவங்களை விளங்கிக் கொள்ளாமல் குழம்பாதிர்கள். சமுதாயத்தை நல்வழிப் படுத்த வந்த தோத்திர சாத்திரங்களை நன்றாகிப்பாருங்கள். எல்லோரையும் வூழுக்கவேண்டும் எழுந்த சைவசித்தாந்த தத்துவத்தைப் படிக்க

வாருங்கள். ஆசிரியர் இல்லாமல் தீண்டாடும் மகன்வரிகளே! கல்வீடு கூடம் இல்லாமல் அஷ்வப்படும் படிப்பாளிகளே! தப்பிடம் வாருங்கள். அருள் நெறிக் கூட்டத்தில் கேருங்கள். ஜயமகந்றி தெளிவு தருவோம் என்று அறைக்குவல் விட்டவரே தவத்திறு அடிகளார் அவர்கள்.

சித்தாந்தக் செம்மலாய் சமய சமுதாய வளர்ச்சிக்கு; மொழி வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றும் அறிஞரும் அருள் நெறி மன்றங்களை இந்தியர் இலங்கை, மலைவியா, சிவப்பூர் முதலை இடங்களை தோற்றுவித்தும்; “தமிழகம்” என்னும் கிழமை இதழ் மூலம் நற்கருத்துக்களைப்பரப்பி திருவாசகத்தையும் திருக்குறளையும் மனிதனுக்குப் பிறந்தவர் இரு கணக்களாகப் போற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி; திருக்குறுள் ஒருதேசத்தின் தேசிய இலக்கியமாக விளங்கக் கூடிய தகுதியுடைய தக்துவக்கோவை என விளம்பி; இருத்தொண்டுகளாக பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளை, இந்திய மத்தீய ராசாங்கத்திற்கு கூட்டுறவு வாழ்வு முறையைக் கற்றுக் கொடுத்து; சமுதாயப் பொதுமைக்குத் தனது அறிவாலும் ஆற்றலாலும் பணி செய்து கொண்டிருப்பவர்களே நமது அடிகளார் அவர்கள் தமிழ் நாடு தெய்வீகப் பேரவையின் தலைவராயும் தமிழக அரசின் மேலவை உறுப்பினராகவுமிருந்து அடிகளார் ஆற்றிய பணிகள் அநந்தம்.

தவத்திறு அடிகளார் கொந்தபொழிவுக் கலையின் நுணுக்கங்களையும் ஏழுத்துக்கொலையின் தெளிவுகளையும் விளங்கிக் கொண்டு அத்தறைகளை உச்சங்களைக் கண்டவர்கள், பட்டிமண்டப்பக் கலையின் உயிர்ப்புக்களை-பயனை உலங்கும் அனுபவிக்க வழிவகை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்கள் எழுதிய நூல்களும் ஆற்றிய கொந்தபொழிவுகளும் பயணமிகு தெட்டுகளாய்ப் பேணப்படுகின்றன. பல்களைக் கழகங்களில் இவர்கள் ஆற்றிய ஆய்வுரைகள் நாலுருப்பெற்று உயர்கல்வி பயில் வோருக்கு உதவுங் கருலுவங்களாய்ன்னன.

தவத்திறு குன்றக்குடி அடிகளாரின் அருள்கெறிப் போக்கை, பொருள் நெறித் தொண்டினை, ஆலயங்களைச் சமுதாய மையங்களாகக் கண்டு காட்டிய திறனை, சௌல சித்தாந்தத்தையும், மார்க்கியத்தையும் ஓப்பிட்டு ஆய்வு செய்த மேஜையை, திருநெறியை தமிழ் மொழியின் பெருவையினை உலகு மியக்க எடுத்தீயப்பிய வித்துவ விச்சைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கோடு அண்ணுமலைப் பல்களைக்கழகம் தனது வைர விழாவில் தவத்திறு அடிகளாருக்கு “டாக்டர்” பட்டம் வழங்கிப் பெருமை சேர்த்தது.

தமிழ்க்கையையும் வளர்க்க எழுந்த பல்களைக்கழகம் அண்ணுமலை அரசரின் கவுன்றினை நவாவாக்கி தமிழத்தில் தலைநிமியாக நிற்கும் பல்களைக்கழகம் தவத்திறு அடிகளாருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கியமையை தமிழ் மக்களோடு ஆய்வுமண்யும் கேர்ந்து மகிழ்ந்து பாராட்டுகின்றது.

பலதாரப்பட்ட துங்பங்கள், பக்கத் தாக்குதல்கள், கருத்துக்காழப்பு மோதல்கள், வாதங்கள், நன்றாக்கித் தமிழத்தில் தலைநிமியாக நிற்கும் பல்களைக்கழகம் தவத்திறு அடிகளாருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கியமையை தமிழ் மக்களோடு ஆய்வுமண்யும் கேர்ந்து மகிழ்ந்து தெடுத்த திருவருளை வணக்குவோம்.

“தாயேயாகி வளர்த்துவை போற்றி! ”

— சமுதங்க சிவாஸ்நந்தன் —

ஓர் ஒப்பிட்டாய்வு.....

யப்பானில் கமி வழிபாடு- யாழ்ப்பாணத்தில் கணேச வழிபாடு

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
மனோன்மணி சண்முகதாஸ் M.A

யப்பானின் மிகப் பழமையான தொரு வழிபாடாகக் கீழெழி
பாடு காணப்படுகின்றது. இவ்வழிபாட்டின் பல்வேறும்சங்கள் யாழ்ப்
பாணத்தில் நடைமுறையிலிருக்கும் கணேச வழிபாட்டுடன் ஒற்றுமை
யுடையதாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்விஷாற்றுமைகளை எடுத்து விளக்
கிக் காட்டி, அதற்கான காரணங்களை ஏனைபோரும் சிந்திக்க வைப்
பதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும். இரு வழிபாடுகளும்
மனிதனது வீட்டு வாழ்விலும் வெளிவாழ்விலும் முக்கியத்துவம் பெற்று
விளங்குகின்றன. இதனால் வழிபாட்டுமூறையும் கூட வீட்டுவழிபாடு,
கோவில் வழிபாடு என இருதிலைப் பட்டதாக அமைந்துள்ளது. இவ்
வழிபாடுகளின் ஒற்றுமைப் பட்டினக்கும் அச்சங்களைத் தெளிவாக
இருக்காண்பதற்கும் இவ்விருவகைப் பட்ட நிலையானது பேருதவி புரி
கின்றது. இன்னும் மனிதனது பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்புவரையில்
வான நடைமுறை வாழ்க்கைப் பாதையில் முக்கிய மைல்கற்களை ஞாப
கப்படுத்தும் பண்ணையும் இவ்வழிபாட்டுமூறைகள் உள்ளடக்கியிருப்ப
தால் ஒப்பீட்டாய்வு செய்யவேண்டியதும் பொருத்தமானதாகவுள்ளது.
கணேசவழிபாடு ஈழத்திலே தமிழர் வாழும் பிரதேசமெல்லாம் காணப்
பட்டபோதிலும் கருக்கம் நோக்கி யாழ்ப்பாணத்திற் காணப்படும்
நடைமுறைகள் மட்டும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எனவே இந்த ஆய்வினைப் பின்வரும் தலைப்புக்களின் கீழ் ஆராய்
வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

1. வீட்டுதிலை வழிபாடு
2. கோயில்நிலை வழிபாடு
3. நம்பிக்கைகள்
4. தனித்துவமான பண்புகள்
5. தற்கால நிலைப்பாடு

I. வீட்டுநிலை வழிபாடு:-

யப்பானிய கமி வழிபாடும் யாழ்ப்பாணக் கணேச வழிபாடும் மக்களிடையே வீட்டுநிலை வழிபாடாக அன்று தொட்டு இன்று வரை யும் நிலவிவருகின்றன. மனித நாளாந்த நடைமுறை வாழ்கையிலும், சிறப்பான நிலைகளிலும் இவ்வழிபாடு மேற்கொண்டப்படுகின்றது. வீட்டிலே குறிப்பிட்ட அறையிலே இவ்வழிபாட்டிற்கெனப் பிரத்தி யேகமாக மாடமோ அன்றேல் மேடையோ அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இரு இடங்களிலும் இவ்வமைப்பு முறையும் பெரிதம் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கின்றது. சிறப்பாக அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தைப் புனிதமானதாகக் கருதும் பண்பாடு குறிப்பிடத்தக்கது. யப்பானிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் கிராமப்புறங்களில் வீட்டிற்கு அருகிலே வழிபாட்டிற்கெனச் சிறுமன்றபங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாகும். சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் வீட்டிற்கருகில் நிற்கும் பெருமரத்தினடியில் வழிபாட்டிற்கான மேடை சிறுக்கரையுடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். விவசாயிகளின் வீடுகளில் வேம்பு, மா, மருது, புளி போன்ற மரங்களின் அடியில் வழிபாட்டிடம் நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

யப்பானிய வீட்டுவழிபாட்டு மாடங்களிலே கறியைப் பிரதித்திக் குவப் படுத்த காண்டிட அல்லது கடதாசியீனால் செய்யப்பட்ட புங்கொத்துப் போன்ற அமைப்புடைய கோகி (Gobis) வைக்கப்படுகின்றது. சக்கே இலையும் அங்கே முக்கியமானதாக இடம்பெற்றிருக்கும். யாழ்ப்பாணத்திலே சாணத்தினால் அல்லது மஞ்சள் மாவினாலே உருட்டிச் செய்யப்பட்ட பிள்ளையார் கணேசரைப் பிரதித்தித்துவப் படுத்த வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவ்வருண்டையின் மேற்புறத்திலே செவ்வரத்தம் ட அல்லது அறுகம்புல் செருகப்பட்டிருக்கும். அறுகம்புலே அதற்குரியதாகும். எனினும் அறுகம்புல் கிடையாத விடத்துச் செவ்வரத்தம் பூவும் பயன்படுத்தப்படும். சாணிப்பிள்ளையாருக்கு அருகிலே அகல் விளக்கு ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

வீட்டுவழிபாட்டில் நிவேதனங்கள் வைக்கப்படும் தன்மையிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது வீட்டில் வயது முதிர்ந்த பெண்மணி அதிகாலையில் எழுந்து நீராடித் தன்னைப் புனிதப்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் வழிபாட்டுமாடத்தைச் சுத்தம் செய்து அகல் விளக்கை ஏற்றி பழும் பாக்கு, வெற்றிலை, தண்ணீர் என்பவற்றை நிவேதித்து வணங்குவார். யாழ்ப்பாணத்திற் காணப்படும் இப்பண்டினைப் போலவே யப்பானிலும் வழிபாட்டு மாடங்களில் பழும், நீர், உணவு எனபன நிவேதிக்கப்படுகின்றன. விசைட் நாட்களில் யப்பானில் கமிக்கு மொச்சி என்னும் பலகாரம் நிவேதிக்கப்படுகின்றது. இதே போன்ற யாழ்

பாணத்தில் விசை தினங்களில் மேரதகம் கொழுகிக்ட்டை என்னும் பலகாரவகை நிவேதிக்கப்படுகின்றது. இப்பலகாரம் பிள்ளையார் என அழைக்கப்படும் கணேசருக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகவும் கருதப்படுகின்றது.

விவசாயிகள் நல்ல விளைச்சலுக்காகச் சில சிறப்பான நிவேதனங்கள் செய்யும் மழக்கமும் இருவகை வழிபாட்டு முறையிலும் பொதுவாக உள்ளது. முதற் பழுத்தை நிவேதிக்கும் பண்பும் காணப்படுகின்றது. முதற்சம்பளதினம், மாதப்பிறப்பு, பிதுர்த்தினம் போன்றவற்றிலும் சிறப்பான உணவுகள் நிவேதிக்கப்படுகின்றன.

வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு எதுவித விக்கினமும் வராமல் காப்பாற்றுவார் பிள்ளையார் என்ற அடிப்படையான ஆழ்ந்த நம்பிக்கையோடு யாழ்ப்பாணத்தில் வீட்டு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. வீட்டிலேயுள்ள அனைவரும் இந்நம்பிக்கையுடன் வழிபடுவதாலேயே இவ்வழிபாடு சமூகத்திலே நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யப்பானிலும் கமிவழிபாடு இவ்வாறுதான் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2. கோவில் நிலை வழிபாடு:

இருவழிபாட்டு நிலைகளிலும் கோவில் வழிபாடு பிற்காலத்தேற்பட்ட வளர்ச்சி நிலையென்றே கொள்ளக்கூடகின்றது. ஆரம்ப நிலையில், மலையடிவாரம், ஆற்றங்கரை, மரத்தடி, நன்னீர்க்கரை என்னுமிடங்களில் நடைபெற்ற வழிபாடு பின்னர் அவ்வப்பிரதேசங்களில் கோவில்கள் அமைக்கப் பெற்றுக் கூட்டு வழிபாட்டு முறையாக வளர்ச்சியடைந்தது. இக்கோயில்களின் தோற்றுத்திற்குப் பிறமதங்களும் காரணங்களாயமெந்தன. யப்பானிலே பெளத்த சமயத்தின் தாக்கமும், யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்நாட்டுச் சமயத்தின் தாக்கமும் வழிபாட்டிலே கோவில்களின் அமைப்பினைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தன. யப்பானில் அமைந்துள்ள பல பிரசித்தி பெற்றுள்ள சிந்தோக்கோவில்கள் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன. வழிபாட்டுமுறைகளிலே புகுந்த அரசியலாதிக்கமும் இதனை நிறுவுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோவில்களின் பெயர்கள் பல கருத்தினை விளக்கிக் கூட்டுகின்றன: மருதடிப்பிள்ளையார்கோவில், இலந்தைப்படிப்பிள்ளையார் கோவில், இடைக்காட்டுப்பிள்ளையார்கோவில், மாவடிப்பிள்ளையார்கோவில், அத்தியடிப்பிள்ளையார்கோவில், ஆலடிப்பிள்ளையார்கோவில், புற்றளைப்பிள்ளையார், பழங்கினற்றுப்பிள்ளையார் கோவில் என்பன ஆரம்பத்தில் கணேச வணக்கத்துக்குரிய வழிபாட்டிடங்களாக எவ்வ விளங்கிவந்தன என்பதை உணர்த்துகின்றன.

யப்பானில் கமி வழிபாட்டுத்தலங்கள் மெஜி காலத்தில் புதுக்கி அமைக்கப்பட்டன. அரசியலாதிக்கத்திற்கேற்ப அவற்றிற்குப் பெயர் களும் வழங்கப்பட்டன. தோக்கியோவிலமைந்துள்ள “மெஜி கோவில்” இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இணுவில் என்னுமிடத்தில் பரராசுசேகர மன்னாலும் நிறுவப்பட்ட பிள்ளையார் கோவில் அம்மன்னானது பெயரால் “பரராசுசேகரப்பிள்ளையார் கோவில்” என்றே இன்னமும் வழங்கப்படுகின்றது. கருணாகரத் தொண்டைமானுல் அமைக்கப்பட்டதெனக் கருதப்படும் “கருணாகரப்பிள்ளையார் கோயில்” இன்னேர் உதாரணமாகும்.

இத்தகையூவேறுபட்ட காரணங்கால் கோவில் வழிபாட்டிடங்களின் வழிபாட்டு முறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பொது மக்கள் யாவரும் சென்று வழிபாட்டினைச் செய்யக் கூடியவகையில் பிரத்தியேகமான விழாநாட்களும் நிரணயிக்கப்பட்டன. கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் என்பவற்றை முக்கிய விழாநாட்களாக உள்ளடக்கி பத்து, பதினைந்து, இருபத்தைந்து என நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. திருவிழாக்கொண்டாட்டத்தில் யப்பானிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அஸ்காரம், ஊர்வலம், மந்திர உச்சாடனம், நிவேதனம், இசந்தனபங்களிப்பு என்பவை இரு பகுதியார்க்குமே வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன. கோவிற்குழலைப் புனிதப் பிரதேசமாகக் கருதல், சுவாமியைத் தாழ்ந்து வணங்குதல், கோவிலுட் செல்லுமுன்பு தம்மைப் புனித நீரினால் சுத்திகரித்துக் கொள்ளுதல், ஊர்வலத்தில் ஆண்கள் மேலாடை அணியாமல் சுவாமியைக் காவிச் செல்லுதல் என்பன இருநாட்டுப் பண்பாட்டிலும் சிறப்பாக ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளன.

கோவில்களில் கடமையை நிறைவேற்றுத்தான் மதகுருமாரை நியமித்தல், அவர்களது நலன்களைக் கவனித்தல்; கோவிற்பாதுகாப்பு கோவிற் புனருத்தாரணம் போன்றவற்றைச் சபைபோன்ற அமைப்பி ஞாடாகவே இருபத்தியினரும் நிறைவேற்றுகின்றனர். இது யப்பானில் புத்தசமயத்தின் தாக்கத்தாலும், யாழ்ப்பாணத்தில் கிறீஷ்தவ சமயத்தின் தாக்கத்தாலும் ஏற்பட்டதெனலாம். வருடாந்த விழாநாட்கள் இச்சபையின் தீர்மானப்படியே நடைபெற்றுவந்தன. தொடக்குள்ள வர்கள் இவ்விழாக்களில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சுவாமி ஊர்வலங்கள் கோவிலின் பொருளாதார நிலைக்கேற்ப நடத்தப்பட்டன. கமியை தீர்த்தமாடக் கடற்கரைக்கு எடுத்துச் செல்வது போல யாழ்ப்பாணத்திலும் பிள்ளையாரை தீர்த்தமாட நீர்நிலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வார். குறிப்பாக மார்கழி மாதத்தில் கடவில் தீர்த்தமாடும் வழக்கம் உண்டு. வீடுகளில் அதுகாலவரை வைத்து வழிபட்டசானி உருண்டைப் பிள்ளையார்களை எல்லாம் எடுத்துச் சென்று கட-

வில் போடுவரி. இதற்கு கோவிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளையார் விக்கிரகத்தையும் எடுத்துச் சென்று கடவில் நீராட்டிவருவர். யப்பானினும் இவாத்தே பகுதியிலுள்ள "ஒகாரூகச்சிமன்" கோவிலில் மார்கழி மாதத்தில் இத்தகைய நீராட்டு உற்சவமொன்று நடைபெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நம்பிக்கைகள்!

யப்பானிய கமி வழிபாட்டிலும் யாழ்ப்பாணக் கணேசவழிபாட்டிலும் அடிப்படையாக மக்களிடையே நிலவுகின்ற நம்பிக்கைகள் பலவும் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. மனித வாழ்வுப்போக்கினாடே நடைபெறுகின்ற முக்கிய சம்பவங்களுக்கும் வழிபாட்டிற்குமிடையே தொடர்பு பெரிதும் பேணப்பட்டுவருகின்றது. குழந்தைப்பிறப்பு, கல்வி, திருமணம், புதுமனை கட்டுதல், பிதுர் வணக்கம் என்பன வழி பாட்டுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளன. யப்பானில் பிறந்த குழந்தையை 31 நாளின்பின் கோவிலுக்கு எடுத்துச் சென்று புனிதப்படுத்தி நாமம் குட்டுகின்றது வழக்கமாகவுள்ளது. குழந்தை பிறந்து 31 நாட்களுக்குத் துடக்கு அனுட்டிக்கப்படுகிறது. குழந்தை வளர்ந்து கல்வி கறகின்ற பருவமடையும் போது கமியை வணங்கியே கல்வி ஆரம்பிக்கின்றது. கற்கின்ற காலத்தும் பரீட்சை வெற்றிகளுக்கு கமிக்கு சிறப்பான நெந்தேத்தியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. வீட்டுக்கமிக்கும், கோவிற்கமிக்குமெனத் தனித்தனியே செய்யும் வழக்கமும் உண்டு. திருமணம் கமியை முன்னிலைப்படுத்திச் செய்யும் சடங்காகவே உள்ளது. புதுமனைக்காக அத்திவாரக் கல் நாட்டப்படும் இடத்தில் கமிப்ரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டு, புனிதப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே அவ்விடத்தில் புதுமனை கட்டப்படுகின்றது. வீட்டிலே கமியை முன்னிலைப்படுத்தியே பிதுர் வணக்கமும் நடைபெறுகின்றது

இதே போன்ற யாழ்ப்பாணத்திலும் கணேச வழிபாடு மனிதனின் பிறப்புத் தொடங்கி இறப்புவரையிலான அம்சங்களிலே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. குழந்தை பிறந்த 31 ம் நாள் துடக்குக்கழிவு பிள்ளையாரை முன்னிலைப் படுத்தியே செய்யப்படுகின்றது. மதகுருவின் பங்களிப்பும் இவ்வைவபவத்தில் முக்கியமானதாகும். குழந்தையின் ஜாதகம் கணிக்கப்படும்போது பிள்ளையார் கழிபோட்டே கணிக்கப்படுகின்றது; குழந்தையின் முதற்கல்வி ஆரம்பப்போதும் பிள்ளையார் பிரதி நிதித்துவப் படுத்தப்படுகிறார். பரீட்சைசமயங்களில் பிள்ளையாருக்கு கர்ப்புரம் கொருத்துதல், சிதறு தேங்காய் அடித்தல், தோப்புக்கரணம் பேரடுதல் என்பன நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன. திருமணத்தின்போது பிள்ளையார் பூசை செய்தே சடங்கு செய்யப்படுகின்றது. புதுமனைக்காக அத்திவாரம் போடும் போதும், நிலைவக்கும்

போதும், வளைவுக்கும்போதும், கூரை போடும் பேரதும், புதுமணியூகும் போதும் பின்னொயாரே முதன்மைப்படுத்தப்படுவார். இறப்புக் கிரியைகளின் போதும், பிதுர்க்கிரியைகளின் போதுங்கூட அவருக்கே முக்கியவழிபாடு நடைபெறுகின்றது. நிவேதனங்கள் சிறப்பாகச் செய்யப்படுகின்றன. விரதம், விழாநாட்களிலும் அவரையே முதலில் வழி பாடு செய்வார். மற்றைய தெய்வங்களுக்கான கோவில்களிலும் கணே சருக்கென முதல்வழிபாடும் பூசையும் நடைபெறும். வழிபாட்டு முறையிலும் வேறுபாடுண்டு. கைகளை மாறிச் சிரசிலே மூன்று முறை குட்டி வழிபடுவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பொதுவானதாகும். காதிலே கைகளை மாறிப்பிடித்துத் தோப்புக் கரணம் போடுவது ஆண்களுக்கே யுரிய சிறப்பான வழிபாடாகும். இறுதியில் கரங்களை மூன்று முறை தட்டி வழிபாட்டை நிறைவு செய்கின்றனர்.

யப்பானிலும் கமியை வழிபடும்போது நெஞ்சிற் கரங்களைக் குவித்துக் கணகளை மூடி வழிபடுவார். கிழேதாழ்ந்து வணங்கும் முறையும் உண்டு. இறுதியில் கரங்களைத் தட்டி வழிபாட்டை நிறைவு செய்யும் முறை இருபாலாரது வழிபாட்டிலுமுள்ள பொதுத்தன்மையாக உண்டு.

கமி கண்ணுக்குப் புலனுகாதது. நமது ஆற்றலுக்கு மேற்பட்டது. அதனால் கமிக்கு நிவேதனங்கள் செய்து பிரிதிப் படுத்த வேண்டும். அதனால் அபாயங்களில் இருந்து தப்பலாம். எனப்பல நம்பிக்கைகள் கமி வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டுள்ளன. அதே போன்று யாழ்ப் பாணத்திலும் கணேசர் ஆற்றல் மிக்கவர். அவருக்கு நிவேதனங்கள் செய்து நினைத்து வழிபட்டால் திங்குகள் அனுக மாட்டா என மக்கள் நம்புகின்றனர். அதனாலே அவருக்குப் பல்வேறு பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. தமக்கு மின்சிய ஆற்றல் படைத்தவர் வேறெவரும் இல்லாமையால் விநாயகரென்றும், யானைமுகத்தையடையவராதலால் கணபதி என்றும், தம்மை நினைப்பவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குவதால் விக்கினேஸ்வரர் என்றும், ஒற்றைத் தந்தமுடையவராதலால் ஏகதந்தனைறும், மோதகத்தில் விருப்பமுடையவராதலால் மோதகப் பிரியா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். பல புராணக்கதைகளும் கணைச்சரைப் பற்றியுண்டு. அவருக்கென்ற பின்னொயார்க்கதை, சதுர்த்தி போன்ற விரதங்களும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. யப்பானிலும் கமி பற்றிய பலகதைகளையும் விளக்கங்களையும் காணமுடிகின்றன. ஆனால் இருவகை வழிபாட்டிலும் இத்தகைய கதைகளினால் மக்களிடையே வழிபாடுபற்றிய நம்பிக்கைகள் நிலைப்படுத்தப்பட்டதையுணர முடிகின்றது.

கோவில்களிலே தட்சணை போடுதல், மணியடித்தல் என்பனவும் இத்தகைய நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே இருவகை வழிபாட்டிலும் இடம் பெற்றுள்ளனவெல்லாம்.

4. தனித்துவமான பண்புகள்:

கமி வழிபாட்டினையும் கணேசவழிபாட்டினையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் போது அவற்றின் தனித்துவமான பண்புகளையும் கண்டு கொள்ள முடியும். கமி ஆற்றல் மிக்க தெய்வமாகக் கருதப்பட்ட போதும் பல்வேறு அம்சங்கள் கொண்ட தெய்வமாகக் கருதப்படுகின்றது. நல்ல குணங்கள் கொண்டதாகவும் தீய குணங்கள் கொண்டதாகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றது. இதனால் பல கமிகள் வழிபாட்டிலை நெந்துள்ளன. அவற்றில் ஆண்கமிகளும் பெண்கமிகளும் பேசப்படுகின்றன. மனிதனின் ஒவ்வொரு தேவையையும் நிறைவேற்றுவதற்காக அவை வழிபடப்படுகின்றன. கமியின் விரிசையிலே தெய்வங்கள் மட்டுமன்றி மனுக்குல வீரர்களும் மன்னர்களும் கூடத் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றின் ஆற்றல் பற்றிய பலக்கதைகளும் குறிப்புக்களாகப் பலராலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. கமியென்றால் அது எதைக் குறிக்கின்றது என்ற கேள்விக்கூட எழும் அளவிற்கு கமிபற்றிய விளக்கம் சிக்கல் நிறைந்ததாக வுள்ளது.

ஆனால் கணேசவழிபாடு இந்து சமயத்திலே காணப்படும் அறுவகை வழிபாடுகளுள் ஒன்றெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. வழிபாட்டு முறைபற்றிய விளக்கங்களை புராணங்கள் தருகின்றன. சிறப்பாக விநாயக புராணம், பின்னையார்க்கதை போன்ற 14 ம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த தமிழ் நூல்கள் வழிபாடுபற்றித் தரும் விளக்கங்கள் கணேச வழிபாட்டின் தனித்துவத்தை விளக்கிக் கொள்ள உதவுகின்றன. சாதாரண மக்களும் கணேசரை வழிபாடு செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை அவை ஊட்டுவதுடன் தத்துவார்த்தமான விளக்கங்களையும் நடை முறை வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தக் கூடியவகையில் கூறுகின்றன. கணேசருக்கெனக் கூறப்படும் உருவும் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். யானை முகமும் நான்கு கருங்களும் கொண்ட உருவமே கூறப்பட்டுள்ளது. அவரது வாகனமாகப் பெருச்சாளி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவராப் பிரமாஞ்சாரியாகவும், சித்தி புத்தி என்ற இருசக்திகளைக் கொண்டவராகவும் வர்ணித்துள்ளனர். ஆனால் கோவில் வழிபாட்டிலே சில இடங்களில் மட்டுமே சக்தியநூட்டில் அவர் உருவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பிற்காலத்தில் இவ்வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாமென அனுமானிக்க முடிகின்றது.

வீட்டுவழிபாட்டு நிலையிலே சாணி, மருச்சள் உருண்டைகளிலே கணேசரைப் பிரதிதித்துவப் படுத்தி வழிபடுவர். ஆனால் ஆற்றங்கரைகளிலும், மரத்தடியிலும், புற்றுள்ள இடங்களிலும் கற்களையே வைத்து வழிபடுகின்றனர், கமியைப் பிரதிதித்துவப் படுத்தும் கண்டுமிகும், கடதாசிப்புங்கொத்தும் கமிக்கு உருவுமிஸ்தமையை எடுத்து

விளக்குகின்றன : எனவே இருவழிபாடுகளும் பிரதிநிதித்துவப் படுத் தும் அம்சங்களை நோக்கும் போது உருவமில்லாத வழிபாட்டு முறை யையே விளக்குகின்றன. மனிதன் இயற்கைச் சக்திகளிலே தன் ஆற்றலுக்குள் அடங்காதவற்றைப் பயங்காரணமாக வழிபாட்டுக்குரியவையாக்கி இருக்க வேண்டும். தான் உண்பவற்றையும் உடுப்பவற்றையும் அவற்றிற்கு அர்ப்பணித்து தனது ஆற்றலின்கையைப் புதிப்படுத்த முற்பட்டிருக்கவேண்டும். அதுவே பின்னர் வழிபாட்டு முறையாக ஒரு ஒழுங்கமைதியிலே கடைப்பிடிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த வகையில் பல்வேறுபட்ட ஆற்றல்கள் உடைய கமிகள் உருவகிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் கணேசரோ சகல ஆற்றல்களையும் உள்ளடக்கிய ஓரம்சமாக முதற்கடவுளாக உருவகிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். யாழிப்பாணத்தில் வீட்டு நிலைவழிபாட்டில் மட்டுமன்றி கோவில்நிலை வழிபாட்டிலும் கணேசருக்குத்தான் முதன்மை வழங்கப்படுவது இதனைத் தெளிவுறுத்துகின்றது.

இவ்விருவகை வழிபாடுகளும் விவசாயத்துடன் நெருங்கிய தொடர் புற்றிருப்பதையும் காணமுடிகின்றது. கமிவழிபாட்டில் கமியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பச்சை இளைகள் பயிர்க் கெய்கைத் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. நல்ல விளைச்சுவேண்டி நெற்கதிகரக் கமிக்கு நிவேதனம் செய்கின்றனர். இச்சந்தரப்பத்தில் விவசாயத்திற்கு உதவும் இயற்கைச் சக்திகளான வெப்பம், மழை, மண், காற்று என்பவற்றைக் கட்டுப்பாடு செய்கின்ற ஆற்றலுடையதாகக் கூடி கருதப்படுகின்றது. இப்பல்வேறு சக்திகளையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற சம்பந்தம் இடங்களிலே உறைவதாகக் கருதப்பட்டது. அக்கறீயீடாக கீழுடப்பான பொருட்களாகக் கூடி பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டது.

கணேசர் உருவத்தைச் சுரணியிலே கூட்பு போன்ற உருவந்தைச் செய்தே பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினர். அதன் மேல் நுணியிலே அறுகம்புல்லைச் செருகினர். இங்கே சரணம் பதப்படுத்தப்பட்ட சந்தமான வளமான மண்ணையும், அறுகம்புல் பயிரையும் குறிக்கின்றதெனவாரம் எக்காரியத்தை ஆரம்பிக்கும்போதும் பின்னேயார் பிடித்து வைத்துப் பூசனை செய்த பின்னரே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆழமான நம் பிக்கை யாழிப்பாண விவசாயிகளிலே பதிந்துள்ளமை இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே வயற்கரைகளிலும், ஆற்றங்கரைகளிலும், குளக்கரைகளிலும் கணேசவழிபாடு இடம்பெற்ற தென்னாம்.

கமிக்கு நிவேதிக்கப்படும் பொருட்களிலே “மொச்சி” எனப்படும் காலாலாகிய தின்பண்டம் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுவதே விவசாய

அடிப்படையே விள குகின்ற தென்லாம். இத்தோன்று கணேசவழிபாட்டிலும் மோதகம் முக்கியநிவதனமாகக் கருதப்படுகின்றது. குறிப்யாக நல்லபயிர் விளைச்சல் வேண்டி மோதகம் நிவேதிக்கப்படுகின்றது. அவணி மாதத்துச் சதுரத்தித் தினத் தன்று முக்கியமாக அளவிலே பெரிய மோதகங்கள் கணேசருக்கு நிவேதிக்கப்படும். இன்னும் வயல்களிலே பயிர்களுக்கு ஊறுவிளைக்கின்ற பெருச்சாளியைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலுடையவராகவும் கணேசரைக் கருதி, பெருச்சாளியை அவரது வாகனமாக்கியுள்ளனர். புராணைக் கதைகளிலே கணேசர் கஜமுகாகுரானை வென்றாகவும் ஒரு கதை உண்டு. அக்கதையும் விவசாயத்திற்கு ஊறுவிளைக்கின்ற யானைகளை அடக்கி அறிக்கும் பண்போடு தொடர்புடையதாய் அமைந்துள்ளது. நடைமுறை வாழ்க்கையோடு கணேசவழிபாடு யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்புற்றிருக்கும் விதம் அதன் தொன்மை நிலைபற்றி யறியவும் உதவுகின்றது. சமய உணர்வு இயற்கைச் சக்திகளின் பின்னணியிலே ஏழுந்து என்பதையும் அது உணர்த்துகின்றது.

தற்கால நிலைப்பாடு:-

இருவகை வழிபாடுகளும் இன்னும் மக்கள் மத்தியில் நிலவுவது வழிபாட்டின் மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைபை உணர்த்துகின்றது. மிகப்பழைய வழிபாடான கமி வழிபாடு சமூக வளர்ச்சியாலும் நிலைமாற்றத்தாலும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பகாலத்தில் இயற்கைச் சக்திகளின் ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்த முடிபாமல் மனிதன் அவற்றை வணக்கத்திற்குரிய பொருளாகக் கொண்டான். அவனின் உணர்வுகள் முழுமையாக வழிபாட்டுடன் ஐக்கியப்படமுடிந்தது. ஆனால் தற்போது விஞ்ஞானத்தின் உதவிபால் இயற்கைச் சக்திகள் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது வழிபாட்டு முறைகள் சில பொருள்றறவைபாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆயினும் விஞ்ஞானப்பாரதுகாப்பையும் மீறிச் சில சந்தர்ப்பங்களில் பூக்கப்பட, பெருவெள்ளாம், அவுக்குதிமரன் வெப்பம் என்பவற்றினால் பாதிக்கப்படும்போது சிற்சிக்க வேண்டியுள்ளது. சமயம் பற்றிய நம்பிக்கை மனிதனின் தோல்விகளைப் போக்க வல்லது என்பதைக் காலத் தடந்த பின்னரே உணர்லாம்.

கமி வழிபாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி அமையக் கூடும் என்பது பற்றியும் சிலர் தற்போது ஆய்வுகள் செய்யத் தொடர்ச்சியுள்ளனர். ஆனால் யப்பானிய சமூக அமைப்பானது விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பு முறையிலிருந்து கைத்தொழில் பொருளாதார அமைப்பு முறைக்கு மாற்றமடைந்தமையால் கமி வழிபாட்டு முறையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். யாழ்ப்பாணம் சிறிய பிழேதமாக இருப்பதால் அங்கு வழிபாட்டு முறைகள் பேணப்படுவது கிடையானாலும்.

மழுக அமைப்பு முறை மாறுபடும் போது அங்கும் வழிபாட்டு முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட இடமுண்டு.

கமிவழிபாட்டின் எம்முடைய ஏணை வழிபாடுகளுடனும் ஒப்பி டலாமெனினும் ஆய்வுச் சுருக்கத்துக்காகக் கணைச் வழிபாடு மட்டும் இங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

இயம்பினர் ஒருபால்....!

சிவாலய தரிசனஞ் செய்யும் முறைகளை நாவலர் பெருமான் தமது சொல் நால்களில் மிகச் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். ஆவயத்திற்குச் செவ்வோர் ஆலய-வழிபாட்டு முறையை நன்கு அறிந்த கொண்டு அதன்படி சென்று வழிபட்டே நலம் பெறல் வேண்டும். சிவாலய தரிசனத்தில் நமஸ்காரம், பிரதட்சணம் நிவேதனம், தோத்திரம், தியானம் என்பன செய்தல் வேண்டும். நமஸ்காரம் என்பது இருகைகளை யும் குவித்துச் சிரிசிற்கு மேலாயினும், முகத்திற்கும் மார்பிற்கும் நேராக ஆயினும் வைத்துக் கும்பிடுதலும் தலைவணங்குதலுமாகும். ஆயினும் நிவத்திலே விழுந்து வணங்குவனவாகிய அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்கள் முக்கியமானவை. இவைகளைக் கோயிலின் உட்புறத்திலே செய்வதிலும் பார்க்க வெளியிலேதான் செய்தல் வேண்டும். உணவின் உட்புறத்தில் எப்பக்கத்திலும் மூர்த்திகள் இருப்பார்கள். ஆகையால் எந்தத் திசையில் கால் நீட்டினாலும் குற்றமாகும். அதனால் உட்புறங்களிற் கும்பிடுதலும் தலைவணங்குதலுமே செய்தற்குரியனா?

அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
(மலேசியா-கோலாலம்பூர் ஸ்கோட்டிரேப்
கந்தசாமி கோயிலில்)

ஜெயராஜ் பதில்கள்

N. கடம்பேஸ் வரன் கலைநகரவீதி வட்டுக்கோட்டை

ஈழத்தில் நீங்கள் பெரிதும் மதிக்கும் சைவசமயப் பெறியார் யார்?

சொன்னால் கோவிப்பீர்கள். என்றாலும். சொல்கிறேன். நீ தாழ்ந்த சாதிக்காரன் எனவே கோவிலுக்குன் வரக் கூடாது என்று நாங்கள் விரட்ட இங்கு வந்தால் எல்லா வசதியும் செய்துதந்து உங்களைப் பாருபாடு இன்றி ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று பிற சமயத்தவர்கள் கர்க்க அதை மறுத்து, இன்றும் கோவிலுக்கு வெளியில் நின்றபடி அப்பூ முநுகா' என்று தலையில் கை வைத்து உண்மையாய்க் கும்பிடும் அரிசனங்களைப் பார்க்கிறேன்.

மனச் சாட்சியில் கைவைத்துச் சொல்கிறேன் அவர்களை விடப் பெரியவர்களாய் எனக்கு சைவத்தில் யாரையும் தெரியவில்லை;

செ. மகாராஜா கல்ட்டிசும்மன் கோவிலடி யாழிப்பாணம்.

கேள்வி:- மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவையென்று கைவர்கள் வாயால் மட்டுமே சொல்கிறார்கள் என்றும் சைவ நிறுவனங்கள் மக்கள் சேவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்றும் அன்னை 'தெரசா' போல மக்கள் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர் யாரும் உங்கள் சமயத்தில் இல்லை என்றும் என் நண்பன் சொல்கிறார். இதற்கு என்ன பதில்?

பதில்:- உங்கள் நண்பனை ஒரு தரம் தெல்லிப்பனை துர்க்கை ஆலயத்தைச் சென்று பார்க்கச் சொல்லுங்கள். வைத்தியசாலைக் கெள்றும் பாடசாலைகளுக்கென்றும் இலட்சக் கணக்காய் ஆலயப் பண்ததை ஒதுக்கியிருப்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நூற்றுக்கணக்கான அனுதைக் குழந்தைகளுக்குப் பெற்ற தாயாக் கிருந்து காவல் செய்துவரும் சிவத்தமிழ்ச் சௌல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்ற 'ஈழத்துத் தெரசாவை' சந்திக்கச் சொல்லுங்கள் பின் பதில் சொல்லிக் கொள்ள வாம்.

செல்வி, திசு உதயலதா கலைநகர் கைதடி

கேள்வி:- நான் என்ற ஆசைவத்தை நீக்கவேண்டும் என்று விட்டு பகவத்தையில் கண்ணன் 'நான் நான்' என்கிறோனே! அது சரியா?

'இல்ல':- ஒருவன் மற்றெழுருவனை வெட்டுகிறான் வெட்டியவனைக்கொலையாளி என்கிறோம். அதே செயலை வைத்திதியசாலையில் வைத்தியர் செய்கிறார். அவரைத் தெய்வம் என்கிறோம். இது ஏன்? இருவர் செய்த செயலும் ஒன்றுதான். மற்றவனை வெட்டியதே அச் செயல், செயல் ஒன்றெனினும் விளைவுவேறு: கொலையாளி வெட்டுவதன் மூலம் மற்றவனை அழித்தான். வைத்தியர் வெட்டுவதன் மூலம் மற்றவனைக் காத்தான்: நாங்கள் கூறும் 'நான்' ஆன்மாவை அழிக்கும் நான் பரம பொருள் கூறும் 'நான்' ஆன்மாவைக் காக்கும் நான். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால் அயல் வீட்டுப் பையனை அடித்தான் என்பதற்காக அப்பா தன் மகனை அடிக்கிறார். அப்பாவும் மகனும் செய்தது என்ன? மகன் அயல்வீட்டானே அடித்தான். அப்பா மகனை அடித்தார் மொத்தத்தில் இருவரும் மற்றவனை அடித்திருக்கின்றனர். எனவே இருவர் செயலும் ஒன்றுதான் என்று கூறலாமா? மகன் பிழையாக அடித்தான் அப்பா பிழை திருத்த அடித்தார்.

நாங்கள் கூறும் 'நான்' மகனின் செயல்.

கண்ணன் கூறும் 'நான்' தந்தையின் செயல்

த. பரமேஸ்வரன் இனுவில்

கேள்வி:- "ஆலயமணி" என்ற சமய சஞ்சிகையை நடத்தப் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தனுக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது?

பதில்:- இவர் தற்கை கண்பதிப்பிள்ளை அவர்கள் பெரிய சௌவ சித்தாந்த வாழ்வாளர். இவரின் சிறியதந்தை பேராசிரியர் என்றழைக்கப்பட்ட சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள். பெருந் தமிழரினார். இவருடைய தமையனார் ஆசிரியர் சிவராமவிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் தமிழழையும், சைவத்தையுந் துறைபோகக் கற்று., யாழ். இந்துக்கல்லாரியிலே பஸ்லாண்டுகளாகக் கற்பித்து, என்னைப் போன்ற பல இளைஞர்களை இத்துறையிற் கைப்பிடித்து வளர்த்து விட்ட ஒரு மகான். இவரது குரு, ஆதினங்கள் மூடக்கொள்கைகளிலும், வரட்டுச்சம்பிரதாயங்களிலும் மட்டும் மூழ்கி இருக்கையில்; அவற்றைத் தகர்த் தெறிந்து முற்போக்கு எண்ணங்களை முன்வைத்துச் செய்க

வடிவமாக்கி புரட்சிகரச் சாமியாரெனிறு அழைக்கப்பட்டு; இன்று அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தினராற் “டாக்டர்” பட்டம் வழங்கப் பட்டுள்ள தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் என்னும் பேரறிஞர்; இவை போக ஊரூராகச் சென்றும் இந்தியா மலையா சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்குப் போயும் தன் வெள்ளி நாக்குச் சொற்பொழிவுகளால் சமயத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியவர். ஐந்தாறு நூல்களுக்கு மேல் வெளியிட்டவர். அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தக்க அறிஞர்களிடம் தமிழ் படித்து புலவரானவர். கனங்காத்திரமான கட்டுரைகளைத் தீட்டியவர். அன்றாடம், பூவொடுநீர் சுமந்தேத்தி பூசைசெய்யவர். கொல்லாமையை விரதமாய் பூன்டவர் என்ற பல தகுதிகளை விடப் புலவரில் எனக்குப் பெரிதாய்ப் படுந் தகுதியைச் சொல்கின்றேன்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு, கவிஞர் திரு. சோ. பத்மநாதன் மோட்டார் சைக்கிளிற் சென்றபோது, விபத்திற்குள்ளாகி ஆஸ்பத்திரியிற் சேர்க்கப்பட்டார் என்ற செய்தி கேட்டு; நானும், புலவரும் வைத்தியசாலைக்கு விரைகின்றோம். அப்போதுதான், கவிஞர் சோ.ப.வைச் சத்திரசிகிச்சைக் குள்ளாக்கிவிட்டுப், படுக்கையிற் கொண்டு வந்து கிடத்தியிருந்தார்கள். நாங்கள் சென்றபோது, மயக்கந் தெளிந்த கவிஞர், தன்களிக்கப்பட்ட மயக்க மருந்தின் பாதிப்பா ஜவியிற்றைக் குமட்டுவதாகச் சௌகர்யமாலும் காட்டவே, அதை ஏந்துவதற்குப் பக்கத்தில் ஏதாவதுபை இருக்குமா? எனத் தேடுகின்றேன். அப்போது தன்னையும் மீறிக் கவிஞர் வாந்தி எடுத்துவிட, புலவர் உடனே கொஞ்சம் கூடத்தயக்கமின்றித் தனது இரண்டு கைகளாலும் அதை ஏந்திக் கொண்ட காட்சியை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அப்பப்பா... மனிதத்துவத்தின் மாண்புதான் என்னே.....? இப்படி எத்தனையோ வேளைகளில் வேதனைப்படுவர்களுக்காக.....

கல்வி, குடும்பப் யெருமை, ஆசாரம், சாதனைகள் இவற்றைவிட அன்பும், ஜீவகாருண்யமுமே பெரியவை. அவை பிரண்டும் புலவர் அவர்களிடம் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இதைவிட, ஆலயமணியை நடத்துவதற்கு வேறென்ன தகுதி வேண்டும்?

சி. அன்னல்சுமி மன்னார்

கேள்வி:- அண்ணமையில் உங்களை மகிழ்வித்த விடயம் பற்றி....

பதில்:- கலாந்தி சுப்பிரமணிய ஜயர் அவர்களின் பிறந்த திங்கலை முன்னிட்ட நிகழ்ச்சியில், இலக்கணவித்தகர் திரு. நமசிவாய தேசிகர் அவர்களின் உரையைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

அவரது அறிவாற்றலைக் கண்டு திங்கத்துப்போன்றே.

வான் கோழிகளின் ஆட்டமே ஆட்டமென்று, வரையறை செய்யப்படுகின்ற இக்காலத்திலே, ஒரு காணமயிலின் ஆட்டங் கண்டு களிப்புற்றேன்.

இன்று வாழ்கின்ற இத்தகைய ஒரு சில அறிஞர்களைப் பயன்படுத்தாமல் விடுவது, எவ்வளவு பெரிய இழப்பு? “இலக்கண வித்தகர்” என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்த தோடு, தன்கட்டமை முடித்து விட்டதென்று யாழ். பல்கலைக்கழகமும், தமிழ்த்துறையும் ஒய்ந்துவிட, பிறந்த நாளில் தனது மாணவர்களையும், இப்பேரரிஞரையும் சந்திக்க வைத்திருக்கிறார். ச. ம. ஜயர் அவர்கள்.

பல்கலைக்கழகத்திற்குள்ளும், தமிழ்த்துறைக்குள்ளும் இருந்து செய்ய முடியாததைத் தனது தனிவாழ்க்கையிற் செய்து காட்டியதன் மூலம் அறிவுலகத்திற்கு வழிகாட்டி நிற்கும் ஜயர் அவர்களுக்கு என்வாழ்த்துக்கள்.

கேள்வி:- ஞானிகரும், முனிவர்களும் காட்டுக்குச் சென்று வாழ்ந்த தன் மர்மம் என்ன?

பதில்:- அறிவற்ற மிருங்களுக்கு எப்படிக் கட்டுப்பாடுகள் இல்லையா அதுபோலவே பூரணமடைந்து விட்ட ஞானிகளுக்குங் கட்டுப்பாடுகள் இல்லை.

நான், எனது என்கின்ற நிலை நீங்கிப் பூரண அறிவு பெற்றுவிட்ட ஞானிகளுக்குச் சமுகக் கட்டுப்பாடுகள் துன் பந் தரும்.

கட்டுப்பாடுகள் தேவையற்ற நிலையை அடைந்து விட்ட ஞானிகள், தாம் சமுகத்துள் வாழ்வதைத் தவறேன்று உணர்ந்தனர். காரணம்,

அறிவின் பூரணத்துவத்தாற் கட்டுப்பாடுகளை விட்டுத் தாம் நடக்க, அதைப் பார்த்துச் சாதாரண மக்களுந் தமது இச்சைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகத், தாமும் ஞானி யர் போல் நடித்துக் கட்டுப்பாடுகளை மீறத் தொடங்கி னற் சமுகக் கட்டமைப்புச் சீர் குலைந்து சமுகம் அழிவை நோக்கி நகரத் தொடங்கி விடும் என்பதை உணர்ந்ததே.

இதனாலேயே ஞானிகள் கட்டுப்பாடுள்ள மனிதர்கள் வாழ்

கின்ற சமுகத்திற்குள் வாழாமல்; கட்டுப்பாடுகளில்லாத மிருகங்கள் வாழ்கின்ற காட்டுக்குள் வாழ விரும்பினார்.

தமது அறிவுநிலை சமுகத்தைச் சீர்க்குலைத்து விடக் கூடா தென்கிற உயர்ந்த காரணத்தாலேயே, ஞானிகள் இம் முடிவை எடுத்தனர்.

இன்று எமது சமுகத்திற்குள்ளும் கட்டுப்பாடுகளையும், ஒழுக்கத்தையும் அடிமைத்தனம் என்று, தம் பூரணத்து வத்தால் (?) சமுகத்தோடு போராடி வரும் சில நவீன சிந்தனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் எமதுபையை ஞானிகளின் இந்த முடிவு பற்றிச் சிந்திப்பது நல்லது.

கு.பவணந்தி-உருத்திரபுரம்.

கேள்வி:- உலகம் முழுக்க இறைவன் இருக்கிறஞ் என்றால், ஏன் ஆலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டும்?

பதில்:- உலகம் முழுக்க நிலத்தின் கீழ் நீரிருக்கிறது என்பதை அறிந்த நாம், தாகம் எடுத்தாற் செய்வதென்ன?

நாம் நிற்கும் இடத்திலேயே நீரிருப்பதை அறிந்தும், அவசிடத்தில் அகழ்ந்து நீரைக்குடிக்க நினைக்காமல், கிணற்றை நோக்கி ஓடுகிறோம்.

எல்லா இடத்திலும் நீர் இருப்பினும், எமது தேவைக்கும், அவசரத்திற்கும் ஏற்ப உடனடியாகவும், இலகுவாகவும் கிடைக்கத் தக்க வகையிற் கிணறு அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், தாகம் வந்ததும் அங்கு ஓடுகின்றோம் அல்லவா?

இதே போலவே, இறைவன் எல்லா இடத்திலும் இருப்பினும், நமது தேவைக்கும், அவசரத்திற்கும் ஏற்ப அனுபவிக்கத்தக்க வகையில் ஆலயங்கள் அமைந்திருப்பதாலேயே, ஆலயவழிபாடு அவசியமாகின்றது.

நாம் இருக்கும் குழலைத் தெய்வச் சூழலாக ஆக்கி வழிபடுவதைவிட; தெய்வச் சூழலாகவே அமைந்திருக்கும் ஆலயங்களில் வழிபடுவது சுலபமல்லவா?

தாயினும் நல்ல தலைவி

- கலீப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை

ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்திறு அன்னபூரணி மண்டபத் தில், 7-1-90ல் ஒரு அரிய அன்பரைகள் சங்கமத்தைக் காண்கின்றேன். மேடை நடுவே சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாகி குட்டி வீற்றிருக்கிறார். ஒரு புறம் சிவ ஸ்ரீ இ. சந்தரேஸ்வரக் குருக் கள் உட்பட பல அந்தணப் பெருமக்கள்; மறுபுறம் திரு நம- சிவப் பிரகாசம் ஜூபா சகிதம் பல அறிஞர்கள். சங்கீத பூஷணம் திருமதி தர்மபூதி சிதம்பரநாதவின் தேவார பாராயணம் மண்டப மெங்கும் பரவி சூழலில் ஆழ்ந்த அமைதியைப் படிரவைக்கிறது.

‘துர்க்கா துரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பிறந்த நாள் அம் நிதிப் த்தின் துணை கொண்டு, தேவஸ்தானம் ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரம்’ என்ற நூலினை வெளியிடும் நிகழ்வு அன்றைய விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாய் அமைகிறது.

துகில் வேட்டி, சால்வை, ஸ்தாடியுடன் சைவப்பழமாக திரு. R N சிவப்பிரகாசம் எழுந்து நிற்கிறார். என்பதிலும் இப்படி ஒரு கணீர் என்ற மணிக்குரலா? என வியக்கத்தக்க வகையில் ஆரம்ப உரையை நிகழ்த்துகிறார். தங்கம்மா அவர்களின் முதற் பேச்சு, விவே கானந்த சபையில் ஒலித்த தென்றும் அவரது திரு உருவும் எடுத் துரைத்த பாணியும் எடுப்பும், முடிப்பும் மக்கள் மன்றில் பெரு நம் பிக்கையை உருவாக்கிய தென்றும், குறிப்பிட்ட பெரியார் சிவத் தமிழ்ச் செல்வியின் சாதனைகளை வாழ்க்கை யோட்டத்துடன் இனைத்து பிளைத்து பேசினார். அவரது பெயரால் இன்று செலி வந்த மொழி பெயர்ப்பு நூல் வாழ்நாளில் தான் இதுவரை காணுத அத்தனை சிறப் புப் பதிப்பாக அமைகிறது என, கருகோஷுத்தின் மத்தியில் அறுதி யிட்டுக் கூறினார்.

“வெள்ளி விழா, மணிவிழா என பாராட்டுக்கள் பல தொடரிந்தன; தென்னகம், சிங்கப்பூர், லண்டன் என பல இடத்து சைவப் பெருமக்களின் ஆசிகள் கிடைத்து விட்டன; ‘போதும் போதும் என்ற நிலையில், அம்பாள் புக்க் பாடும் ஸ்ரீ லலிதாஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரம் தமிழ் விளக்கத்துடன், பொருள் உணர்ந்து பாடுவகை யில் பதிப்பிக்கப் படவேண்டும்; சைவ அன்பரைகள் அம்பாளை பாராட்டி பாராட்டி, துதித்து வளங்க இப்பணி துணை நிற்க வேண்டும், என தொன்றிய என்னம் ‘அறநிதியம்’ ஜடாக நிறை வேறுவதை

கண்டு பூரிக்கிறேன்¹² என தலைமையுரையில் செல்லி குறிப்பிட்ட வேளை எமக்கும் உள்ளம் குளிர்ந்தது. அடக்கப்பண்பும் அரங்கப்பண்பும் அன்னையின் உரையில் இழையோடின.

நாவலர், அம்மையார் போன்றவர்களை
உருவாக்க வேண்டும் — கலாநிதி

ஆசியுரைக்கு அழைக்கப்பட்ட கலாநிதி நா: சுப்பிரமணியன், காது திரமான கருத்துக்களை முன்வைத்தார். ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் வரும் அடிகளில் பல துர்க்கா துரந்தரி தங்கம்மாவை நினைவுக்கா வைக்கின்றன என்றார். “தமிழ்லே பூசை” என்ற பிரச்சனை எழுத்ததைச் சுட்டிய கலாநிதி. நாயன்மார்களே சமஸ்கிருதத்தில் இடம்பெற்ற அரிய அறிவுச் செல்வங்களைத் தேவாரங்களில் பொதிந்துள்ளார்கள். என்றார். இந்த வகையில், தமிழ் விளக்கத் தக்துஞ் வெளியிடப்படும் இந்த நூல் சைவ உலகுக்கு வரப் பிரசாத மென்றார். மதமாற்றம் முல்லைத்தீவு, மன்னார் வவுனியா பிராந்தியங்களில் வேகத்துடிப்புடன் நடைபெறுகிறதெனக் குறிப்பிட்ட அவர், நாவலர், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்றவர்களை நாம் உருவாக்கத் தவறிவிட்டோம். அத்தகையவர்களை இளம் தலைமுறையினருள் உருவாக்க - இத் தேவஸ்தான இந்த மேடையிலேயே பயிற்சி அளிக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கான ஆதரவை நல்க தம் போன்ற அரிஞர்கள் தயாராக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

காலமே அத்தகையவர்களை
உருவாக்கும் - ஜெயராஜ்

திமிரெனப் பேச அழைக்கப்பட்ட இலங்கை கம்பன் கழக அமைப்பாளர் இ ஜெயராஜ் கவைஞர்கள் அனைவரையும் தண்ணுடனே ஈர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டார். காரைக்காலம்மையார் வரலாற்றில் தாய்மையின் சிறப்பு காணப்படும் இடத்தைச் சுட்டி குறை காணமுடியாத நிறைவுள்ளவர் அம்மையார் என்றும் சோதனைக்கப்பாற் சாதனைகளை நிலைநாட்டியவரென்றும் ஆழமாகப் பேசினார். கலாநிதி கருத்துடன் தனக்கு உடன்பாடிலை என்ற அவர் நாவலர், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிபோன்றவர்கள் உருவாக்கப்பட்டவர்கள்ல, உருவாக்குபவர்கள் காலமே அத்தகையவர்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. என்றும் குறிப்பிட்டு காலத்தின் தேவைக்கேற்பத் தொடர்ந்தும் அத்தகையவர்கள் தேவற்றுவார்கள் என்றார்.

¹² துர்க்கா துரந்தரி (தங்கம்) தாம் போன்றவர்கள் குண்டுமணிகள் என்ற பிரயோகத்தை பிரமாணிடம் தங்கம் முறையிட்ட குறை பற-

நிய கதையுடன் இணைத்த இடத்தில் இருவரது சிறப்பையும் சபை உணர்ந்தது. சிரிப்பலை ஒய சில நிமிடங்கள் சென்றன. ஜெயராஜன் நகைச்சவை கூட கம்பன் கவிபோல உயர்ந்து தான் நிற்கிறது என்றார். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி என்னுடன் உரையாடும்போது. குறுகிய அவகாசத்தில் தனிமுத்திரை பாய்ச்சிய ஜெயராஜ் மேடைப் பேச்சுக்கலையில் உயர் ஊஞ்சல் ஆடுகிறார் என எண்ணியது என் உள்ளது.

ஆசியுரைகளை சிவபூரீ இ சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் சிவபூரீ வி.நாராயண சரிமா ஆகியோரும், வாழ்த்துரைகளை திரு ச. ஏழூர்நாயகம் திரு.சிவபால கணேசன் ஆகியோரும் அறக்கட்டளை பற்றிய விளக்கத்தை செயலர் திரு ச. வாகீசர் அவர்களும் நிகழ்த்தினார்.

வண்டன் இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம், வவுனியா இந்து சமய விருத் திச் சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்களின் வாழ்த்துச் செய்திகள் படிக்கப் பட்டன.

“தாயினும் நல்ல தலைவி’ என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் ஓயியம் இலங்கை கம்பன் கழக சமர்ப்பணமாக ஜெயராஜ் கொடுக்க தலைவி ஏற்ற காட்சி புல்லர்க்க செய்தது.

“நீறுகட நெற்றி, நெஞ்சினில் ஈரம்
நிறைகுடம் அனையதோர், பொலிவ,
ஆறனி சடையெம் ஈசனேர் பாகம்
அமர்ந்தவட் காந்திருத் தொண்டில்
ஊறிய வாழ்வும் உடையதங் கட்மா
உத்தமி போற்பணி யாற்ற
வேறுயார் உள்ளார்! நெடிதுநாள் வாழ
வேண்டும் நம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி”

என்ற தொடக்கச் செய்யுநூடன் கூடிய ஆறு அழகிய பாக்கள் கவி ஞர் சோ.பத்மநாதன் வார்ப்பாக, முரசொலி வெளியீடாக சிறு ஏட்டு வடிலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது பண்ணித் தொண்ண் நவரத்தினத்தின் நாதவெள்ளம் அதிரவைத்தது.

திருமகள் அழுத்தகப் பணிப்பாளர்கள் வாழ்த்துப் பாவை தர்ம பூபதி சிதம்பரநாதன் பாடி சமர்ப்பித்தார்கள்.

“மேடையிலே பொழிகின்ற பேச்சினிலே எளிமை
மேவுதின்ற இனிய உரை நடையினிலை எளிமை
நாடறியும் புதூட்டமிர் வாழ்வினியும் எளிமை
நாளில்தே வாழ்த்துதின்றேம் வாழியவே நீ”

போன்ற நாற்பது அடிகளும் நம்முடன் பல பேசின. நன்றியிரை திரு. நா. தவநாதனி அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. நிகழ்வு நடந்த இடம் அண்ணபூரனி மண்டபமல்லவா? திருப்தியான உணவு அறு சுவை உணவு. மதிழ்ச்சியின் உச்சியில் அன்பர்கள். அன்னைக்கு 66 தொடங்குகிறது. 100 ஆண்டுவாழ வாழ்த்துகிறது அன்பர்கள் உள்ளாம்.

இயம்பினர் ஒருபால்.....!

சிவாச்சாரியார்களைக் கவனிப்பது வழிபடுவோர் கடமைகளில் ஒன்றுகும். முப்போதும் இறைவன் திருமேனி திஸ்டுபவர்கள் முட்டின்றி வாழ நம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். நமது முதாதை கள் நிலம் கொடுத்து வீடு கொடுத்து பசுக்கொடுத்து அரிசி காய்கறி கொடுத்து அரிச்சகர்களைக் கவனித்த வரலாறு உண்டு. பிராமண தானம் பிரதானம் என்பதில் அவதானமானவர்களாய் இருக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் தாங்கள் வளர்வதோடு சமுதாயத்தாலும் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். ஒரு பிராமணக் குடும்பம் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளினால் துன்பப்படுவதை அக்குடும்பம் குடியிருக்கும் பகுதி மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருத்தலும் பாபங்களில் ஒன்றே. எந்த இன்த்தைப் பற்றியுமோ குறிப்பிடாமல் பொது நெறி கூறிய திருவள்ளுவர் பிராமண இன்த்தைக் குறிப்பிட்டு குறள் செய்தமை சிந்திக்கத்தக்கது. பாரிப் பான் பிறப்பொழுக்கத்தில் பிறர் ஒழுக்கமும் தங்கியிருக்கிறது.

சாவகச்சேரி தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில்
சோமகாந்தன் நாவல்அறிமுகவிழாவிலே
ஆலயமனி ஆசிரியர்

யாழ். இந்துக்கல்லூரியின் நூற்றுண்டு

— சிவ, மகாலிங்கம் B.A

ஏழாட்டிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் அந்தியரின் ஆட்சியின் கீழ் தமது நாடும், மொழியும், மதமும், நல்வுற்றிருந்த வேளைக் காலமறிந்து யாம்பொருள் அனுப்பிய இறை மகனுக் நாவலர் பெருமான் நல்லூரிற் தோன்றினார். நல்லைநகர் நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் எங்கே? சுருதி எங்கே? சைவகலாச்சாரம் எங்கே? எனச் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சிந்தித்தது போல ஈழத்து சைவத் தமிழர்கள் அனைவரும் சிந்தித்தார்கள். தமது மக்களுக்கெல்லாம் கலங்கரைவிளக்காக திசைகாட்டியாக திகழ்ந்த நாவலர் பெருமான் நைட்டியிங்க பிரமச்சாரியாகவே இருந்து தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்காகவே செலவிட்டார் ஒரு சமுதாயம் சிறப்பாக வளர்ச்சியிடைவதற்கு மிக உபயோகமான கருவிகள்விடையே என்பதை நாவலர் பெருமான் உணர்ந்திருந்தார். 1848-ம் ஆண்டிலே வண்ணையிலே சைவபிரகாச வித்தியாகாலையை ஸ்தாபித்தார். சைவப் பிள்ளைகள் சைவ சமயச் சூழ்விலே கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நாவலரின் பெரு விநுப்பமே இப்பாடசாலை நிறுவுவதற்கு மூல காரணமாக அமைந்தது.

சைவப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்க வேண்டுமானால் கிறீஸ்தவ சமயப் பாடசாலைகளிடம் தஞ்சம் புகவேண்டி இருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வி என்ற இனிப்புப் பண்டத்தை காட்டி நமது பிள்ளைகளை மதம் மாற்றும் முயற்சியில் கிறீஸ்தவப் பாடசாலைகளும் அவர்களுடைய நிர்வாகமும் செயற்பட்டு வந்தன. நவராத்திரி விழாக்காலத்தில் சைவ மாணவர்களுடன் நெற்றியிலே திருநீறு பூசிச் சந்தனப் பொட்டும் வைத்திருந்தான் என்பதற்காக அக்காலத்தில் யாழ். மத்திய கல்லூரியின் அதிபராயிருந்த பேர்சிவல் பாதிரியார் பகிரங்க மேடைக்கு அவனை அழைத்து சிவசின்னங்களை அவனுடைய நெற்றியிலே இருந்து நீக்குவித்தார். இதனை நேரிலே கண்ட நாவலர் பெருமானின் உள்ளும் துடித்தது. இந்தக் காட்சிதான் நாவலர் மத்திய கல்லூரியை விட்டு நீங்குவதற்கும் தனது தொழிலையே உதறி எறிவதற்கும் உடனடிக் காரணமாக அமைந்தது. நாவலர் பிறந்த 1822-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான் இன்று யாழ்ப்பானைக் கல்லூரி எனப் போற்றப்படும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினி ஆகும். அக் காலத்தில் இப்பாடசாலை

சிம்காசியாவின் சிறந்ததோரு சர்வகலாசாலையென வர்ணிக்கப்பட்டது. அன்றைய சமுதாயத்தில் படித்தவர்கள் என்றால் சிறீஸ்தவர்களே என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது.

இந்த நினைப்பை மாற்றி அமைத்து உயர்கல்வியை நமது பிள்ளைகள் எனிகள் சமயச் சூழலில் பெறுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்படல் வேண்டும் என்று விரும்பிய சைவப் பெருமக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு முயற்சி செய்தனர். தமிழ்மொழியையும் சைவசமயத்தை யும் பேணுவதற்கு ஒரு சபை இயங்க வேண்டுமென்று நாவலர் பெருமான் கொண்டிருந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றியும் முகமாக 1888-ம் ஆண்டிலே நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சைவ சமயபரிபாலன சபை என்னும் பெயரில் ஒரு சபையைத் தாபித்தார்கள். இந்த சபையே இன்று நாரூண்டுகளைத் தாண்டி வீறு நடையுடன் சமய சேவை செய்து வரும் சைவ பரிபாலன சபையாகும். நாவலர் பெருமானின் சமயப் பிரசங்க மரபுக்கு வித்திட்ட இடமாகிய யாழ்ப்பாணம் வண்ணை. வைத்திஸ்வரப் பெருமானுடைய சந்திதான்த்தில் நடைபெற்ற விசேட பூசையுடனும் தையல்நாயகி சமேத வைத்திஸ்வரப் பெருமானின் அருளாசியுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனமே சைவ பரிபாலன சபையாகும். அது சபையின் முதல் தலைவராக நாவலரது மருமகனுகிய வித்துவசிரோமணி ச. பொன்னம் பலபிள்ளையும் செயலாளராக நாவலரது பெருமகள் ச. கைலாசபிள்ளை அவர்களும் பொருளாளராக மு. பகபதி செட்டியார் அவர்களும் கூட மையாற்றினர். மூவரும் நாவலருடைய நெருங்கிய உறவினர்களாகையால் அவரின் சிந்தனைக்கு செயல்வடிவம் கொடுப்பதில் மிகவும் அகிக்கறையாக இருந்தார்கள். 1889-ம் ஆண்டு முதல் இந்துசாதனம் என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் Hindu organ என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையையும் நடாத்தி வருகிறார்கள். இலங்கையிலேயே சைவத் தமிழ் மக்களுக்கென்தோன்றிய கடேசிகளின் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை இந்துசாதனமேயாகும். ஆரம்பத்திலே தமிழ்ப் பத்திரிகாரியராகத் திரு. ச. கைலாசபிள்ளை அவர்களும் ஆங்கிலப் பத்திரிகாரியராகத் திருவனந்தபுரம் உயர்நீதிபதி திரு. கா. செல்வப்பாபிள்ளையவர்களும் கடமையாற்றினார்கள் தொடர்ந்து இந்துசாதனத்தின் சிறப்பான வளர்ச்சிக்காக பல பெரியார்கள் அயராது உழைத்தார்கள். பல வருடங்களமாக சிவநெறி தவருத் வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் திரு. நம சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் பத்திராதிபராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

சைவ சமயச் சூழலிற் கல்வி என்ற நாவலர் நோக்கை நிறைவேற்றும் வண்ணம் சைவ பரிபாலன சபையார் வண்ணர்ப்பள்ளையில், இன்று தேசியப் பாடசாலைகளில் ஒன்றுக்கும் சைவத் தமிழர்களின் தலைநிமிர்

கழகமாகவும் மினிரும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியை நியாய துரந்தர் எஸ். நாகலிங்கம் அவர்களை மனேஜராகக் கொண்டு இந்து உயர் கல்வி கூடம் என்ற பெயரூடன் ஆரம்பித்தனர். நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளையால் நிறுவப்பட்டு நடாத்தப் பெற்று வந்த தேசிய பட்டின உயர்தரப் பாடசாலையை 1890-ம் ஆண்டு சைவபரிபாலன சபை பொறுப்பு பேற்று நடாத்தியது. பாடசாலையை நடாத்தும் பொறுப்பு மிக அதிகமாக இருந்த காரணத்தினால் ‘இந்துக் கல்லூரிச் சபை’ என்ற துணை அமைப்பை பிற்காலத்தில் நிறுவியது. இவ்வமைப்பின் பரிபாலனத்தின் கீழ் யாழ்ப்பானங்கி குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இந்துக் கல்லூரி கள் நிறுவப்பட்டு பரிபாலனம் செய்யப்பட்டது. இந்துக்கல்லூரிச் சபையின் சைவக் கல்விப் பணியுடன் சைவத்தியாவிருத்திச் சங்கம், இராமகிருஷ்ண மிசன் ஆசிய நிறுவனங்களும் சைவக்கல்வி வளர்ச்சி கிக்கு தொண்டாற்றினார்கள்.

அரசின் ஆதரவின்மை, மிசனரிகளின் எதிர்ப்பு சைவ மக்களின் சுயநலம் மிக்க போக்கு இவற்றிற்கிடையே சைவர்களுக்கான மரபு தவறுத் ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களை நிறுவப் பலர் தம் உடல், பொருள், ஆவி, ஆசிய அனைத்தையும் தியாகம் செய்தனர். நல்ல தொரு உயர்வான நோக்கத்தோடு நமது முன்னோர்களால் உருவாக்கப்பட்டு சைவப் பாரம்பரியத்தைப் பேணும் உயர் நிறுவனமாக பல அறிவியல் மேதைகளை நூற்றுண்டு காலமாக உருவாக்கிய உயர்கல்வி நிலைப்படையை யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆகும். இது சைவத் தமிழ் மக்களின் சொத்து. இந்துக் கல்லூரி நிலைப்படையை உருவாகி உலகமெல்லாம் பரந்துபட்டு பல்லாயிரக் கணக்கானார் நறபணியுரிகின்றனர். எங்களையும் மனிதராக்கி அறிவாளிகளாக்கி இப்பூவுலகில் உலாவவிட்ட எங்கள் அறிவாலயமாகிய யாழ். இந்துக் கல்லூரியைப் பேணி பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததியினரும் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலையில் வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு இலங்கையில் வாழும் இந்துவின் புதல்வர்கள் ஆணவரினதும் முக்கிய கடமையாகும்.

1890-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 23-ம் திகதியன்று யாழ். இந்துக் கல்லூரி இன்று தலைநியிர்ந்து நிற்கும் இந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அன்றைய சட்டசபையில் இலங்கை மக்களின் ஏகோ பித்த பிரதிநிதியாகவிருந்த சேர் பொன், இராமநாதனுக்கு வரவேற்பளிப்பதற்காக விசாலமான கொட்டடைக் கூன்று அமைக்கப்பட்டது. விஜயதசமிதாளாகிய அன்று அந்தக் கொட்டடைக்கூயிலே உருவாக்கப்பட்ட அறிவாலயம் தன் நூற்றுண்டு விழாவைக் காணும் நமது

இந்துக் கல்லூரியாகும். இப் பாடசாலையின் ஆரம்பகாலப் பெயர் யாழ்ப்பாணம் இந்து உயர் நிலைப் பள்ளி என்பதாகும்; 1902-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி கட்சிச் சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. கல்லூரியின் நிர்வாகம் அச்சபையிடம் சைவ பரிபாலன சபையினரால் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இச்சபை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியைச் சிறப்பாக நடத்தியதோடு, இக் கல்லூரியைத் தலைமையாக கொண்டு காரைநாரி, மாணிப்பாய், கொக்குவில், உரும்பராய், வட்டுக்கோட்டை, சாவக்கேரி முதலிய இடங்களிலும் பாடசாலைகளை நிறுவி இந்துப் பண்பாடு தவறுத கல்லூரிகளாக நடாத்தி வந்தது.

சைவச் சூழலில் கல்வி பெற விரும்பும் மாணவர்களினதும் பெற வேர்களினதும் அறிவாலயமீடு இந்துக் கல்லூரியாகும். நாவலருடைய ஆங்கிலக் கல்வி முயற்சி தொல்வி காண்பதற்கு நமது சமூகமே முக்கிய காரணமாகும் எனப் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா தனது ஆய்வுரையொன்றிலே கூறுகிறார் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலே செல்வாகிகள் வர்க்கனும் பணம் பதைத்தவர்களும் நாவலர் பணிக்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. ஆதரவு கொடுக்காதது மாத்திரமல்ல அவரின் சைவத்தையிழப் பணிக்குத் தொல்லைகளும் கொடுத்தார்கள். இன்றும் செல்வமும் செல்வாக்கும் நிறைந்த நமது மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் படிப்பீக்கவே விரும்புகிறார்கள்: முழுவதும். சைவச் சூழலில் நமது பிள்ளைகள் கல்வி பெற வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற பெற்றேர்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் கல்வி நிலையமாகவே இந்துக் கல்லூரி இன்றும் திகழ்கிறது. தொடர்ந்து பல வருடங்களாக பல்கலைக்கழகத் தெரிவில் யாழ். இந்துக் கல்லூரி பெரும் சாதனையை நிலை நாட்டி வருகிறது. சிறப்பாகப் பொறியியல் துறைக்கு கூடுதலான மாணவர்களை வருடம் தோறும் பல்கலைக்கழகத்திற்க அனுப்பி வருகிறது. சென்ற வகுடமும் இருபத்துநான்கு பேர் பஸ் கலைக்கழகத்திற்கு பொறியியல் துறையில் தெரிவுசெய்யப்பட்டு இலங்கை முழுவதிலும் பெரும் சாதனையை நிலைநாட்டினார்கள்.

இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு பெருந் தொண்டாற்றிய அதிபரிகள் ஆசிரியர்கள் பெற்றேர்கள் நலன் விரும்பிகள் இந்து சமய அபிமானிகள் ஆகிய பலரையும் நினைவு கூர்ந்து பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை நாற்றுண்டு விழாக்காலத்தில் நமக்கு ஏற்படுகிறது. பலரின் தன்னலம் கருதாத தியாகத்தினால் உருவாகிய இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஆத்மபலமே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

அதை நாற்றுண்டு காலத்திற்கு இந்துக்கல்லூரியின் அதிபர் பதவிகளை அலங்கரிப்பவர்கள் இக் கல்லூரி உருவாக்கிய பழைய மாண-

வர்களே ஆகும். அவர்களின் வரிசையிலே முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக உதவி ஆசிரியராக, உபத்திபராக, அதிபராக, பழைய மாணவர் சங்கப் பொருளாளராக இப்படிப் பல பதவிகளை வியல்லாம் வகித்து வந்த திரு. ச. பொன்னம்பலம் அவர்கள் தற்போது அதிபராக இருந்து கல் ஹாரிஷபத் திறம்பட பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள். இந்துக் கல்லூரி உருவாக்கிய உத்தமமான புதல்வர்களில் ஒருவராகிய தற்போதைய அதிபருக்கு பக்க பலமாக ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பெற்றேர் கனம் பழைய மாணவர்களுடைய நலன்புரிகளும் செயற்பட்டு வருகிறார்கள் நூற்றுண்டு விழாக்காணும் எங்கள் கலைக்கோயில் தொடர்ந்தும் பல்லாண்டு காலம் எங்கள் சந்திரிய ஏரில்லாம் பயன் பெறுங் வகையில் சேவையாற்ற பரம் பொறுளி கீழைந்து பூண்மாசுக் கிடைக்க வேண்டும் என நாம் அனைவரும் பிரார்த்தியிப்போமாக.

இயம்பினர் ஒருபால்... !

திருக்கோயிலுக்கு எப்படி எந்தக் கோலத்துடன் போகவேண்டும் என்ற ஒழுங்கு சில பெண்களுக்குத் தெரிவதில்லை. தலைவரி கோலமே இப்பொழுது தலைதூக்கி நிற்கிறது. சுப்பிரமணியரைக் குமிடப் போகிறவர் தங்கள் கோலத்தாலும் குணத்தாலும் பக்தர்களின் மன நிலைய மாற்றுகிறார்கள் அவர்களுடைய தலைக்கோலத்தையும் கலைக் கோலத்தையும் கண்டு; இளைஞர்கள் மணிக்காய் போகுது என்கிறார்கள். வயதானவர்கள் மடப்பெட்டட போகுது என்பார்கள். எல்லோரும் சுப்பிரமணியனை மறந்து அல்லபடும் இந்த நிலைமாறவேண்டாமா... ?

யாழ்-பரியோவான் கல்லூரியில்
ஆலயமனி ஆசிரியர்

Thirukkural And Numerology

திருக்குறளும் எண்ணியக்கவியலும்

Numerology என்ற ஆங்கிலத் சொல்லை அப்படியே நியூமீராவோதி என்று

தமிழ் மொழியாக்கம் செய்யாமல் பெயர்க்கொல் போல (Proper noun) பலரும் பாவிப்பதை காணமுடிகிறது.

இச்சொல் எண்களின் இயக்கம் பற்றிபதாகையால் “எண்ணியக்கவியல்” என்ற தமிழ்ச் சொல் சரியானதாக அமையுமென நிரைக்கிறேன்— அப்படியே எழுதியுள்ளேன். வேறு பொருத்தமான தமிழ்ச் சொல் இருப்பின் அச்சொல்லை பாவிக்கலாம்.

- 1) பல எண்ணியக்க நூல்கள், எண் இரண்டும் (2) எண் ஏழும் (7) நால்பு எண்கள் என்றும் எண் ஏழு (7) தெய்வீகம் பொருந்திய எண் என்றும் குறிப்பிட இருளான்.
- 2) திருக்குறல் அமைப்பிலே இந்த இரண்டு எண்களுமே ஆதிக்க மாக இருப்பதை காணமுடிகிறது.
- 3) Thirukkural (34) (7)
- 4) ஒவ்வொரு குறட்பாவின் அமைப்பு வரிகள் - இரண்டு (2)
- 5) ஒவ்வொரு குறட்பாவின் அமைப்புச் சொற்கள் ஏழு (7)
- 6) அறத்துப்பாவில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 380 (2)
- 7) பொருட்பாவில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 700 (7)
- 8) இன்பத்துப்பாவில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 250 (7)
- 9) மொத்தக் குறட்பாக்கள் 1330 (7)

—ஞானம் —

வன்னி இறையே!

— அகளங்கன்

பண்ணேழுஞு பாடலைப் பாடியறி யேன்மனப்

பக்குவஞ் சிறிதுமில்லேன்

பாவியர் வாழ்கின்ற பாசினில் நானுமொரு

பாவியென வாடுகின்றேன்.

மண்ணையே பொன்னையே பெண்ணையே என்னுமொரு

மனிதனென ஆக்கிவைத்தாய்

மாருத சோகத்தின் ஆருத துயரத்தில்

மனம்நொந்து பாடுகின்றேன்

விண்ணையே காத்திடும் வெற்றிவே லாயுதா

வீரனே குரர்தன்னை

வீழ்த்தியே வெற்றியை நாட்டியே தேவகுலம்

விளங்கவை வைத்தவேலா

கண்ணையே மயக்கிடும் களனிகுழ் பதிதனில்

காணமயில் நடனமாடக்

கருவண்டு பண்பாடும் நிலைகண்டு களிக்கரும்

கந்தனே வன்னி இறையே.

சொத்துச் சுகங்களுஞ் சொந்தபந் தங்களுஞ்

சொர்க்கத்தைத் தருவதில்லை

சொகுசான வாழ்க்கையின் பலிசான நிலைகளுஞ்

சுகந்தரும் வழிகளில்லை

மெத்தைக் களிப்பிலும் மேதைச் சிறப்பிலும்

மேன்மைகள் முடிவதில்லை

மென்வியல் குழந்தைகள் தருஞ்சகம் பின்னரும்

மேறுவகர் தொடர்வசில்லை

தொத்திடும் வியாதியெனத் தொடர்ந்திடும் ஆசைகளும்

தோல்வியே வேறுஆல்லை

தொந்தியுஞ் சரிந்துகால் தளர்ந்துகை ஊன்றியே

துடித்திடும் முதலை தனிலை

குதிடிடு சூலமொடு காலனவன் வருமுடினே

குப்பிட்டு உளையழைப்பேன்

குளங்களும் வயல்களும் குளிர்காலுஞ் குழவன்வீசி

குகளேன் வன்னியிறையே.

கொலைபா தகஞ் செயுங் கொடுவாளோப் போல்விழிக்
 கோணத்தைக் கண்டு சொக்கிக்
 குங்குமக் கொங்கையின் கொடுமையினை அறியாது
 குக்கூஸ்ப் போல் தொடர்ந்து
 இலையோ இடையென்றும் இதழோ அமுதென்றும்
 இழுப்புண்டு பின்திரிந்து
 இதமான மொழிபேசி இன்பமே பெரிதென்று
 இகலோக மாயைதனிலே
 வலையிலே சிக்குண்ட மாண்ணிற நிலைதன்னில்
 வாழ்வதோ சாவோ என்று
 வகைதனை அறியாது வயதுபோய் நரைசேர
 வாழ்விலை இழந்தவேளை
 நிலையாக உனையெண்ணும் நீசரின் நிலையிலெனை
 நிலையாது இந்தவேளை
 நின்னடிகள் தனையெந்தன் சென்னியிசை என்றுமே
 நிலைக்கவை கந்தவேளே ;

தொலைகின்ற பண்டதேடித் தொலையாத பாபத்தில்த
 துடிக்கின்ற மனிதமனமே
 தொண்டுசெய் திறையடி தொழுதிடு பாபங்கள்
 தொலையுமே உன்னவிட்டுக்
 கலைகின்ற கற்பனையைக் காலடியில் போட்டு நீ
 கந்தனை என்னுமனமே
 கவலையும் நோய்நொடியும் கணப்போதி லகன்றுவிடும்
 கதினன்று வேறு இலையே
 அலைகின்ற சிந்தனைய அடக்கியே வாழ்வினில்
 அமைதியை ஏற்றிவைப்பான்
 அழிகின்ற உள்ளத்தின் அலைத்தைப் போக்கியே
 அன்பினில் இன்பந்தருவான்
 கொலையென்ற பயமின்றிக் குலமாதர் போலமான்,
 குயிலிபாட நடனமாடும்
 கேரலமயி லோடுதினம் கூடி நடம் ஆடும்வனம்
 குக்கேளன் வன்னியிறையே.

நாளுக்கு நாளிந்த நாட்டிலே கொடுமைகள்
 நடப்பதைக் காணவிலையோ
 நலிந்தவர் மெலிந்தவர் நல்லவர் கெட்டவர்
 நாமுந்தன் பக்தரிலையோ

வேஞ்குத் திறந்தவன் விழிஇமை மீண்டுமில்
வேளையிற் திறந்திடாதோ;
வீணரை அழித்திட வாயிதழ் திறந்தொரு
வீரப்புன் னகைவராதோ
வேலுக்கு இவ்வேலை விட்டதால் யோகத்தில்
வீற்றிணுந் தாறும் நிலையோ
வீரனே சிவன்மைந்தன் வேலனே வீணரை
வேல்கொண்டு விட்டிஅருளே
சேலுக்கு இணையான கண்ணேடு கலையினம்
செழித்துவிளை யாடுஞ்சோலை
சிரித்துமலர் சிந்துமகிழ் சிறந்தவள நகரிலுறை
சேவற்கொடி உயர்த்தகோவே.

ஆலயமனி ஆய்வுவட்டம்

ஈவ சமய தோத்திர சாத்திரங்கள் புராண இதிகாசாலைக்கிய
வகைகள், கிரிகை நெறிகள் திருக்கோயில் ஒழுங்கு நிலைகள் - சமயப்
பணிகள் சம்பந்தமான ஆய்வுகளை ஆலயமனி இதழ் மாதந் தொறும்
ஒவ்வோர் இடத்தில் நடத்த என்னியுள்ளது.

இவை குறித்த ஆலோசனைகள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் முதலிய
வற்றை அனுப்பி நமது சமயப்பணிகளையும் - பயணங்களையும் பய
ங்கி எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும் சிவச்சுழநிலைய உருவாக்க
அங்குடன் அழைக்கின்றோம்.

வல்லிபுரமாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் வெளியீட்டு நிகழ்வோட்டமும் கருத்தும்

— கனக — நாகேஸ்வரன் M. A.

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் நாடு வெளியீட்டு வைபவம் 11-03-90 அன்று காலை ஊரெழு கணேசவித்தியாசாலை மண்டபத்தில் “திருவாசக கவாமிகள் அரங்கில்,” யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைச் சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர் கலாநிதி, இ. பாலசுந்தரம் அவர்களது தலைமையில் நிகழ்ந்தது. பிள்ளைத் தமிழை இயற்றியவர் ஏழாலை, பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள். முருக. வே. பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்) அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது; 205 பக்கங்களில் மாயவன் புத்தபாடும் இப்பிள்ளைத் தமிழில் ‘உரைவளம்’ என்னும் செய்யுள் விளக்க உரைக்குறிப்புகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடின நடையும், பதச்சேர்க்கையுமின் பாடல்களுக்குரிய சொல் நயப் பொருள் நய விளக்கங்களை நூலோடிணைத்துள்ளமை பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும். இருவர் கனிஞர்கள் இணைந்து மேற்கொண்டுள்ள பக்தித் தமிழ்ப்பணி மதித்துப் பொறிறப்பட வேண்டிய தொன்றுக்கும்.

வைபவத்துக்குத் தலைமைதாங்கி உரை நிகழ்ந்திய கலாநிதி, இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் தமதுரையில், “குழந்தைப்பருவத்தில் ஆழப்படிந்த கவர்ச்சியும், பேருவகையும் கொண்ட மனித சமூகமும், புலவர் உலகமும் தாம் வழிபடும் கடவுரைது குழந்தைப் பருவத்தை யும் கற்பிண செய்து பார்த்ததன் விளைவே பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியமாகும்.

சைவ சமய தத்துவத்தின்படி சிவன் ‘பிரஹாயக்கைப் பெரியோன்’ என்று பேசப்படுவதால், சிவலுக்குப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடும் வழக்கம் தோன்றவில்லை; சிவபெருமான் மதுரையில் ஒரு காலத்தில் குழந்தையாகக் கிடற்று அழுத காட்சியைப் பரஞ்சோதி முனிவரி திருவிளையாட்டி புராணத்திலே ஒரிருபாடல்களில் தந்துள்ளார்;

பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள் ஏழாலைவாசி; நாவலர் வழி பேணும் நற்செம்மல்; ‘நாவலர் குரல்’ இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டுவ அறிவிலும் செய்யுட் புலமையிலும் சிறந்தவர்; இவரது நாள்காலது பிள்ளைத்தமிழ் நாடு இது. இந்துடன் நீரவைக் கந்தன் பிள்ளைத்

தமிழ் பாடியள்ளார். 'பிள்ளைத் தமிழுக் கொரு கந்தையாப் புலவன்' என்ற புகழைப் பெறுபவர் இப்புலவர்.

பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள் இப்பிள்ளைத் தமிழ் பாடுவதற்கு ஆழ்கடலான், வல்லிபுராத்தான் தலபுராணம் என்ற இரு நால்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார். இருட்டவை இத்தலத்துக்குச் சௌறு சூழல், கற்றூடல்களை நன்கு அவதானித்திருக்கிறார். அத்துடன் நாலா யிரத்திவ்யப் பிரபந்தத்தை நன்கு பயணபடுத்தியிருக்கிறார். இவ்வகையில் இந்நால் படிப்போர் உள்ளத்தில் மாயவன் புகழ்பதியும் வண்ணம் அமைந்து காணப்படுகின்றது' என்றார்.

வெளியீட்டுரை நிகழ்த்திய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள், 'பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் எமக் கெல்லாம் குருவாக் அமைபவர். இப்போதும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை - தெவிவின்மைகளை - ஜயங்கிளை அவரிடமே சென்று கேட்போம். அவர் ஒரு பழுத்த சைவசித்தாந்தி; ஆயினும் மாயவன் மீது பாடப்பட்டுள்ள பிள்ளைத் தமிழ் நூல் நோக்கிலே மிகுந்த சிறப்பும் நயமும் உடையதாக யிலிருக்கின்றது' என்றார். முதற் பிரதியினையாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை உதவி வீரியுரையாளர் கணக்காபதி நாகேஸ்வரன் பெற்றுக் கொண்டார். பண்ணிசைப் புலவர், திருநெறிய தமிழ்சையரசு, சங்கத்திருஷ்ணம் நயினை நா. வி. மு. நவரத்தினம் அவர்கள் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பனுவல்களைப் பக்கிச்சுவை நனித்துமிப் பிசைத்து அவையினரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றார்.

'ஆலயமணி' சமய சுஞ்சிகையின் ஆசிரியர் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் நயப்புரை நிகழ்த்தினார்கள்; அவர் அங்கு உரையாற்றும்போது, 'யாழ்ப்பானத்திலே வைணவ மரபெண்டிருள்ள நிலை. தமிழகத்திலே வைணவம் இன்றும் மிகுந்த கூர்மையுடனுள்ளது. அங்கு சைவம் வேறு; வைணவம் வேறு. சைவம், வைணவம் என்ற கடும் பாகுபாடு இங்கிலை; தமிழ் நாட்டில் உண்டு. புதுமையெண்ணவென்றால் வல்லிபுர மாயவனைப் பாடவந்த பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் நூலிலே பார்க்குமிடமெங்கனும் நீக்கமற விளங்கும்படி சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களையே ஆள்ளிச் சொரிகின்றார். யாழ்ப்பானத்தில் வைணவர்களில்லை; சைவர்களே திருமாலையும் கும் பிடிகிறார்கள்; இவர்களிடம் சமயபேதமில்லை. இந்தச் சமரச நோக்கை - பாகுபாடு இல்லாத உயர்த்த சைவநெறியையே கவிஞரும் பிள்ளைத் தமிழ்நூடு புலப்படுத்தியுள்ளார், பேதம் கற்பித்துப் பாடப் படாத நூல் வல்லிபுர மாயவன்பிள்ளைத் தமிழ், கவிஞரும், 'நீறும்

நாமமும்' என்று சொல், வைணவ சின்னங்கள் இனையப் பாடியுள் என்று சமயக் காழ்ப்புணர்வை நீக்கிய பான்மையில் அமைந்துள்ளது.

தமிழகத்திலே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தமக்குப் போதித்த நாவலர் மரபிலான மேலான தன்மை யொன்றையும் உதாரணத்திற்காக எடுத்துவிளக்கிய புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் “சேக்கிமார் நாடகம்” எழுதப் பகுந்தபோது வரலாற்றில் உண்மையிலிடம்பெற்ற சம்பவத்தை நான் எழுதவும் (வைணவர்கள் வணங்கும் திருமால்-விஷ்ணு சிலையை சிவங்கையில் சோழன் இட்டமை) அச்செய்தியை-காழ்ப்புவழி நடந்த வரலாற்றுண்மையை எழுதாது விட்டுள்ளதே நாவலர் வழிவந்த உபது கடமை எனக்கூறி அவ்வரிகளை நாடகத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டதாக விளக்கி, இன்றும் அம்மரபு உயர்ந்த நோக்கிலே சிறைந்துவிடாது பேணப்படுவது உண்மையான சம்பவமாகிறது என்றும் குறிப்பிட்டு நயந்தார்: ஆகவே இருவகை வழிபாடுகளும் இனைந்துள்ள நிலைமையை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும், அத்துடன் திருநீறு தரித்தவர்களாகவே நாம் விளங்கவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே நாமம் வைக்கும் மரபில்லை. நீற்புசிய சைவர்களே விஷ்ணு கோயிலுக்கும் போகிறார்கள். சைவாசார முறைப்படியே வழிபாடு செய்கிறார்கள், செய்யவும் வேண்டும்' என்றும் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் பேசினார்.

நூலாசிரியர் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களைக் கொரவித்து மலர்க்கிரீடமும், மாலையும் அணிவித்துப் பாராட்டினார். கலாநிதி வித்துவான் க. ந. வேலன் அவர்கள். “இராமானுஜபுசாரியாரது விசிஷ்டாத்தவைதம் என்ற சமயக் கோட்பாட்டினைப் பற்றி விளக்கிய கலாநிதி வேலன் அவர்கள் சமயத்திலே மிகவும் போற்றப்படத்தக்கது அன்பு ஒன்றுதான். அங்பினி லீலைகள் வைணவத்தில் சைவத்தை விடவும் மிகவும் நெகிழ்ந்தமைந்துள்ளது. நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந் தத்தில் இதனைக் காணலாம். நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தமில்லாமல் இராபாயணமில்லை. அன்பு பிறந்துவிட்டால் குறைகுற்றந் தெரியாது. பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள் குழந்தையுள்ளாம் கொண்டவர்கள். அன்பு கொண்டவர்கள். ஆகவினாலேதான் சைவம், வைணவம் என்ற பேதம் தெரியவில்லை. அவரது தயிற் மிதந்த கடினமாயுள்ளது. ஆயினும் உண்மையில் வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத் தமிழூத் திரு. கந்தையா அவர்கள் பாடவில்லை; அருளிச் செய்துள்ளார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

பதிலுரையாற்றிய பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள், “விஷ்ணு என்பதன் பொருள் வசீகரண சக்தியுள்ளவன் என்பதாம். மாலட்சமி யும், மன்மதனும் விஷ்ணுவுடன் இனைத்துக் கூறப்படுவதிலிருந்து

இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளலாம்: செய்யுள்வேறு; உரை நடைவேறு. அதுபோலவே பின்னைத்தமிழ் நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறே, மதுரை மீட்டுசியம்மை பின்னைத் தமிழைக் குமரகுரு பரரே இப்படிப் பாடலாம். சிவஞானமுனிவரால் ஆது இயலாது. எனவே வல்லிபுரங்காயவன் பின்னைத்தமிழை ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் வல்லிபுர மாயவன்பின்னைத் தமிழும் தனித்தன்மைகளும் சிறப்புக்களுங் கொண்டமைவது, தமிழில் செய்யுட்களே தொகையளவில் அதிகம். மருத்துவம், வானசாஸ்திரம், சோதிடம், வாகடம் எனப் பல்கிப்பெருகிக் கிடக்கிறது. இவற்றை விடுத்து உரைநடை நூல்களையே பாடத்திட்டத்திலும் பஸ்கலைக் கழகத்திலும் சேர்த்துக் கொள்வது தமிழரிகளாகிய நாமே தற்கொலைச் சுருக்கிட்டுக் கொள்வதற்கொப்பாகும். சாதாரண - பயிலுந் தமிழையே “சொற்களையே பெரும்பாலும் கூடியாண்டுள்ளௌன்று செய்யுள் வடிவம் இறுக்கமானது தான்” என்றும் குறிப்பிட்டார்.

ஆந்தாலான் முருக. வே. பரமநாதன் அவர்களது நன்றியுரை யுடன் இனிதே வெளியீட்டு வைபவம் நிறைவு பெற்றது. ஈழத்துப் பின்னைத்தமிழ் நூல்களில் புதியதொரு சேர்க்கை கிடைத்துவது என்ற பூரிப்பும் உண்டாயிற்று.

இயம்பினர் ஒருபால்.....!

நமது சமயம் சைவசமயம். நமது கடவுள் சிவபெருமான். நமது நெறி நால்வர் நெறி. இவ் வழியிலே சமயச் சண்டையின்றி வாழ்ந்த நாம் நீறு பூசிய நெற்றியோடும் திருமுறை நினைந்த நெஞ்சோடும் எல்லாக் கோயில்களுக்கும் போவோம் வழிபடுவோம். திருமால் சந்தியில் நாமும் நாமம் போடுவோம். என்றே; யேசுபிரான் தேவாலயத் தில் நாமும் சிலுவை தரிப்போம் என்றே நினைக்கக்கூடாது.

ஈழத்துச் சிவநெறியின் தனித்தன்மை திருநீரும் ஓளிர்ந்து கொண்டிருப்பதை பிறநாட்டார் வியந்து போற்றுவர். கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீறு மங்காமல் தம்மை வாழ்விக்கும் மகிழ்விக்கும்,

ஊரெழுவிலே
வல்லிபுர மாயவன் பின்னைத்தமிழ்
பயப்புகரமில்: ஆஸயமளி ஆசிரியர்.

சிறுக்கத

காளிகோவில்

— புதுமைப்பித்தனி

இருள்

நடசத்திரங்கும் அற்ற மேக இருள்.
வாணத்திருளை வெட்டிமதிக்கும் மின்னல்கள்.

இருஞ்சு இருளாக நகரும் நதி - படிகளில் மோதி எழுப்பும்
அலைகளினால் அங்றித் தெரியாது.

கரைக்கு வடக்கே ஒரு கோவில், இருள் திரண்டு எழுந்த நிலை
மாதிரி.

அதனுள் தீப ஒளி தழுவி விளையாடும் காளி விக்கிரகம். கறுத்த
பளிங்கினால் ஆக்கியது. அந்தச்சிற்சியின் கைவண்ணந்தான் என்ன! கோரத்திலே ஒரு அழகு, ஒரு ரெண்மை. இறுகிய கல்தான்; அதில் என்ன எழில்!

தீபத்தின் மீது ஏவிந்து அழக்குவது போல், இருள்பஞ்சமும் பிரகாரம். திடீரென்று எங்கும் அந்தகாரம்! நடுநிசி!

விக்கிரகத்திலிருந்து மெல்ல நிலதும் ஒளி.

தேவீயின் கண்களில் ஒரு பிரகாசம். உதடுகளில் உயிர்க்குறியின் புண்சிரிப்பு. மார்பு மேலோங்கி இறங்குகிறது. தேவி எழுகிறாள்!

ஜோதியின் நிலவு தரையைத்தடவ, அந்தக் கறுத்த அழகு மொதுவாகச் சென்று நதியில் முழுதுகிறது.

கோவிலில் தீபத்தை அழக்க முயன்ற அந்தகாரத்தின் வெற்றி.

தீபக்கால் திரண்டு வளருகிறது. இருஞ்சுகள் மைக்கொழுந்தாய் வளரும் ஒரு மனித உருவும். ஒரு சமயம் விம்மி உயர்ந்த விஸ்வரூபம், பளை பரக்கை கால்கள் உயரத்திலே வெள்ளைப்பிற்கஞம். அதற்கு மேல் இரண்டு டட்சத்திர ஒளிகளும், தலை இருக்குமிடத்தைக் குறித்தன. இவ்வளவு சிறிய கோவிலில், முட்டை மீறும் உருவ ஆகிறது. அடுத்த நிமிஷம் ஒன்றரையடி உயரமுள்ள கலிந்த இருள் கொழுந்து.

அடுத்த கணம் ஐந்து அடி உயரம். சிகை முழுங்காலி வரை விழுந்து ஆடையாக உடலை மறைக்கிறது.

பேய்! தேவியின் அடிமை.

அது பிராகாரத்தில் ஒரு மூலையில் மறைகிறது.

அங்கே அந்த மூலையில் அந்தப் பேய் ஏன் இப்படிக் குளிந்து அசைகிறது?

பிராகாரம் முழுவதும் அந்தகாரத்துடன் கல்கும் ஓர் அறிபுத மான் பரிமளகந்தம். தேவியின் வாசனைச்சாந்து.

அரைகள்வின் பின்புறத்திலிருந்து, எங்கிருந்தோ இறங்கியது மற்ற ரூரூபேய்.

சுற்றுநேரம் வெகு உத்ஸாகம், சந்தனமரைப்பதைப் பார்ப்பதிலே வெண்ணெய் போல் குழந்த வாசனைச் சாந்தைத் தொட்டு முகர ஆசை.

தொட்டு விட்டது!

அரைத்த பேயின் முகத்தில் பயங்கரம், கோபம், பரிதாபம் கலந்து விளங்கின.

ஆற்றங்கரையிலே தேவியின் முகத்தில் சடக்கென்று கோப ஒளி அலைபோல் எழுந்து மறைந்தது. உடட்டில் ஒரு துடி துடிப்பு!

தேவியின் சாந்து! என்ன அபசாரம்!

கவரில் தேய்க்கிறகு, கருங்கல் தரையில் தேய்க்கிறது. கவ்வொரு நிமிஷமும் வாசனை அதிகமாகிறதே. குற்றந்தான். மறைக்க வழியில் லையா? மருந்து அதற்கில்லையா?

அரைத்தபேய் சிரிக்கிறது! — ஒரு பயங்கரமான ரளனச் சிரிப்பு. திருட்டுப் பேய் வீல் விவத்து அப்படியே இருந்து விடுகிறது. எப்படியிருந்தாலும் தோழன்ல்லவா?—உதவி செய்யாமலிருக்க முடியுமா?

குற்றம் புரிந்த பேயைப் படித்துறைக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறது. போகும் வழியிலெல்லாம் சாந்தின் வாசனை, திருட்டுத் தனதைப் பட்டவர்த்தனமாகப் பரப்புகிறது.

கரையிலிருந்த மணலைப் போட்டுத் தேய்த்தாகி விட்டது. பாறையிலும் தேய்த்தாகிலிட்டது. கைதான் தேய்கிறது. தேய்க்கத் தேய்க்க வாசனைதான் அதிகமாகிறது.

தேவி பின்பறாதில் நிற்கிறீன். அதை அவை அரியவில்லை. சாந்தரைக்கத் தேய்க்கு ஒரு யுக்கி தோன்றுகிறது! மடியிலிருந்து ஒரு வளைந்தகத்தியை எடுக்கிறது.

குற்றம் புரிந்த விரல்களை இழுத்துப் படிக்கல்லில் வைத்து.... பட்ட!....

விரல்களும் இரத்தமும் ஆற்றிச் சுலந்து மறைகின்றன.
என்ன குதுகலம்!

இரண்டும் அண்ணுந்துகொண்டு ஒரு எக்காளச் சிரிப்பு; தேவியின்
புன்னகையுடன் கலக்கிறது.

“ ஜோ! தேவி! ”

பாதத்தில் மன்னேடு மன்னைய் விழுகின்றன. தேவி தன் மலர்க்
கைகளால் அருள்புரிகிறார்.

மின் வெட்டுப் போல் தேவி கோவிலுள் மறைகிறார். குனிந்து
வணக்கமாகத் தொடருகின்ற இரண்டு குற்றவாளிகள்.....

பழைய தீப வொளி தமுவி முயன்கும் கற்சிலை.

பழைய கோவில்

பழைய அந்தகாரம்:

நன்றி: புதிய ஓளி
ஐந்தினைப்பதிப்பகம்

1986.

பொன்னுசாரியின் மனைவி

பாலத்தின் கிழே தண்ணீர் ஓடுகிறது; தேங்கித் தூர்நாற்றம் அடிப்
பதில்லை. அதைப் போல் பண்த்தைக் கையாளுங்கள். பண்த்தைத்
தேக்கி அகத்தமடைந்து நாற்றம் எடுக்க விடாதீர்கள். தாராளமாக
ஓடவிட்டு நலன் செய்யுங்கள். பண்த்தை உங்கள் சேவகஞா அமைத்
துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அதன் அடிமையாகி விடாமல் பார்த்துக்
கொள்ளுங்கள்.

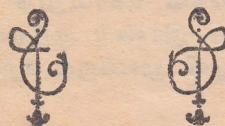
பொன்னுசாரியின் மனைவியைப் பாருங்கள்! ஒந்தையால் உர
லுக்குள் நெல்லைத் தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறார். மற்றெலூரு கையைக்
கொண்டு குழந்தையை மடியில் வைத் தாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.
கூடவே அவல் வாங்க வந்தவனிடம் பேரமும் பேசிக் கொண்டிருக்
கிறார். இப்படிப் பல விஷயங்களில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்
தும் உரவில் தன் கைவிரல்கள் சிக்கிக் கொள்ளாமலும் பார்த்துக்
கொள்கிறார்! அதைப் போல் உலக வாழ்க்கையில் இருந்தாலும் நெறி
தவறாமல் ஆண்டவனை எப்போதும் நீணவில் வைத்துக் கொண்டே
எல்லாக் காரியங்களும் செய்யுங்கள்!

பலாப் பழம் அறுக்கும்போது கைக்கு எண்ணைய் தடவிக்கொண்டு
பிறகு அறுக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால் பலாப் பிசின் கையில் ஒட்ட
டாமவிருக்கும். பழம் சரியாக அறுத்துச் சுளை எடுக்க முடியும். அவ்
வாரே பகவானிடத்தில் பக்தி செய்து மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்
கொண்டே உலக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்
எவ்வளவு பணமும் கைங்களும் கண்டாலும் உலகப் பற்றியிருப்பதீர்

— பகவான் ராமகிருஷ்ணர் —

ஆலயமணியின் ஆக்கங்கள்
அருமை அருமை!

★ இதன் வளர்ச்சி
தேவை தேவை!

க. நடராசா

97/1, கே.கே.எஸ்.விதி
யாழ்ப்பாணம்.

சிவகௌரி பரப்பும் ஆலயமணி
ஆஸ்தோல் தழைக்க ஆதாவு நல்குவோம்.

சிவகணேசன்

ஸ்ரோரஸ்

41, பெரியக்டை

யாழ்ப்பாணம்

சைவசித்தாந்தமும் மார்க்சியமும்

தவத்திரு டாக்டர் குன்றக்குடி அடிகளார்.

முன்தொடர்.....

மாணிட சமுத்திரம்:

மனிதன், தன்னிச்சையாக வாழ ஆசைப்படுகின்றன். இயல்பாக அவன் காட்டுமிராண்டி, கூட்டுச் சிற்றனை, கூட்டுச் செயல்களில் அனுங்கு நாட்டமில்லை, சமுதாயப் பேரமைப்பிலிருந்து மனிதன் தனித்து ஒதுங்குவது பஸ்மாகரன் கடையை ஒத்ததாக முடியும். என்னற்ற கோடிக்கணக்கான நீர்த்திவலைகளின் செறிவில் கடல் கிடக்கும் பொழுது, நீர்ப்பரப்பு மிகுதியாக இருக்கிறது; ஆர்ப்பரிக் கிறது; ஆழ் கடலின் வழியு, முத்தை ஈன்று தருகிறது! தன்மையான காற்றால் உயிர்க்குலத்தைத் தழைக்க வேக்கிறது! கடல்படு செல்வம் அள்ள அள்ளக் குறையாதது! அந்த ஒப்பற்ற மாபெரும் கடலிலிருந்து ஒரு திவை நீர் கரையில் விழுமானால் அத்திவை என்ன கிறது? கரையில் விழுந்த சில நொடிகளிலேயே காய்ந்து போகிறது. அதுபோல நாம் மாணிட சாதியின் ஓர் உறுப்பாக இருக்கிறபோது நமதுவாழ்க்கையில் பெருமை ஏற்படுகிறது! பாவேந்தர் பாரதி தாசனும்,

“என்குலம் என்றுளைத் தன்னிடம் ஒட்டிய மக்கட் பெருங்கடல் பார்த்து மகிழ்ச்சி கொள் அறிவை விரிவுடைய! அகண்டமாக்கு! விசாலப் பாரிவையால் விழுந்த மக்களை அணைந்து கொள்! உலைச் சங்கமமாக்கு! மாணிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு”.

என்ற பாடினான்.

பெண்ணுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் தத்துவங்கள்;

இந்தச் சங்கம வாழ்விற்கு நுழைவாயிலாக அமைவது குடும்பம்: பெண் வாழ்க்கைத்துணை; வாழ்க்கைத் துணை நலம்; பெண்களைப் பெருமைப் படுத்துவதே சித்தாந்தத்தின் நோக்கம், சிவபரம் பொருளின் அருளே, சுக்தி என்பது.

“அருளது சுக்தியாகும்”.

என்பது சிவநூல் சித்தியார், மெய்கண்ட நூல்களும் திருமுறை களும் யான்டும் இறைவனை அம்மையப்பராகவே போற்றிப் பரவு வதைக் காணலாம். சித்தாந்தச் செந்தெறியின் தொன்மை வழி பாட்டுத் திருமேனி, அம்மையப்பர் திருமேனியாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது நூல்திந்தோரின் துணிபு. சங்க இலக்ஷ்யங்களிற் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களிலும் அம்மையப்பர் திருவருவமே போற்றிப்பரவுப் பேறுகிறது.

‘... சேர்ந்தோன் உமையே

செவ்வான் அன்னமேனி...’

‘‘நீலமேனி வாலிலை பாகத்து
ஒருவன்...’’

‘‘பெண்ணுரு ஒரு திறன் ஆகின்று’’

என்பன அறிக்.

திருக்குறளில் வரும் “‘ஆகிபகவன்” என்ற சொல்லுக்கும் சக்தி யைப் பங்கிலுடையவன் என்பதுதான் பொருள்.

‘‘தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும்
பாள் வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பெங்கிளியும்
குலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்துதாய் கோத்தும்பீ’’

என்பது திருவாசகம். அம்மையப்பர் திருக்கோலத்தையே ‘தோன் மைக்கோலம்’ என்று மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘‘அண்ணலார் அருட் சக்தியும் சிவனும்
ஆப தன்மையின் அன்று தொட்டுலகம்
பெண்மை ஆண்மை என்றிருவகைப் புணர்பாற
பிறங்கும்’’

என்னும் காஞ்சிப்புராணத் திருப்பாடலும் காண்க. சைவத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்கும் திருக்கோயில் வரலாற்றில், மதுரைத் திருக்கோயில் வரலாறு — சிறப்புடையது. அங்கு அங்கயறான் அம்மைக்குச் சொத்துரிமையும் ஆட்சியுரிமையும் வழங்கிய சைவத்தின் மாண்பினைக் காண்க.

திருநூனசம்பந்தர், அயல் வழக்கை மறுத்து வழக்காடியது இயற்கையோடிசைந்த நமது சமய மரபுகள் பாழ்படுமே என்ற கவலை யினுணேயாம். எளிதில் ஏற்று வாழ இயலாத அயல் வழக்குகள் தமிழகத்தில் நிலவிய வாழ்க்கையமைப்பை நிலைக்கிடையச் செய்தன. அதனால், திருநூனசம்பந்தர் இயற்கையோடிசைந்த வாழ்க்கையை வலியுறுத்தவே விரும்பினார் என்பதை அவருடைய திருமுறைகளில் இயற்கை

வருணன் நிரம்பிக் கிடப்பதாலும், அவை முற்றுக இசைத் தமிழாக விளங்குவதாலும் அம்மை யப்பணியே பரவிப் பாராட்டுவதாலும் உறுதிப்படுகிறது. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில், உற்ற அமைச்சராவும், துணிவு மிக்க செயல்களுக்குத் துணைவராகவும் இழுக்கல் ஏற்படும்போது இடுத்துத் திருத்தும் ஆசிரியராகவும் முறையே விளங்கிய பெண்பாலாரைப் பார்க்கிறோம். மார்க்கியமும் மாணிட வர்க்கத் தில் ஆண், பெண்ணிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளை அங்கிரிப்பதில்லை, இத்துறையில் இவ்விரு தத்துவ இயல்களும் ஒத்தீத நிற்கின்றன.

(வளரும்)

இயம்பிளர் ஒருபால!

ஜயப்பன் ஊரைக்காப்பவன், யானைவாகன். உலகக்காவலுக்காக காற்றையும் ஊர்தியாக ஏற்றவன். திருமாலுக்கும் பரமசிவனுக்கும் பிறந்த ஒழுந்தை. அழகில் முருகனை ஒத்தவன்.

நான் சிறுயத்தினஞை இருந்தபோது ஜயனார் கோயிலுக்கு குத்திரர்களே பூசகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். என் பெரியப்பா ஒரு ஜயனார் கோயிலை பூசை செய்து பாந்து வளர்த்திருக்கிறார் முன்பு சிவக்குழந்தையில் ஒருவரான ஜயஞாக்கு அதிக மகிப்பிக்லை.. இன்று நல்ல மதிப்பு உண்டாகியிருக்கிறது சபரிமலை யாத்திரையும் கவாயி சரணம் ஜயப்பா கோஷமும் மிகு பிரசித்தம்.

அரிகரபுத்திரரான ஜயனார் வழிபாடு கேரளத்திலிருந்து இன்று எங்கும் பறவியுள்ளது. காரைநகர், அனலைத்தெவு, புங்குடுத்தெவு, யாழ்ப்பாணம், முளாய், கல்முளை முதலிய இடங்களில் ஜயனார் வழிபாடு நிகழ்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஜயனார் கோயிலிடி என்று ஒரு இடத்திற்கு பெயரும் உண்டாகியிருக்கிறது.

கந்தபுராணத்திலும், அப்பர் தேவாரத்திலும் ஜயனார்பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. சிவசெஸ்வனுகிய ஜயப்பனைத் தங்கள் குடும்பத்தின் மெய்யப்பனும் கருதி வழிபடும் அடியார்களும் இருக்கிறார்கள். ஜயப்பர் வழிபாடு அம்மையப்பர் வழிபாட்டின் ஒரு கூரைகும்.

காரைநகர் வியாவில்
ஜயனார் கோயில் குழ்பாபிழேகத்தில்
ஆலயமனி ஆசிரியர்

திருக்குறள்

காமத்துப்பால்

(க) வள்ளுவனுர்களவியல்

ஸுதுபெரும் தமிழறிஞர் வித்துவாள் பொன். அகங்கசைப்
4 மதியுடம்படுத்தல்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கற் கூட்டம், இடந்தலீப்பாடு, பாங்கி யிற் கூட்டம் என்ற களவுப்புணர்ச்சி வகை நாள்களுள் மதியுடம் படுத்தல் என்னும் பாங்கியிற் கூட்டமே இறுதியானது.

இரண்டாவதுமுறை சிவதருவைத் தரிசித்த பின்னரும் பக்க வான்மா சிவத்தை ஏய்தாது, மீண்டும் மூன்றாம் கூட்டம் பெற முயன்றது. சிவகுரு நூன்மாகவும், அநுபவமாகவும் உபதேசித்த ஞான வழி நின்று, தன்னைச் சிவாகப் பாவணை செய்து, தியானஞ் செய்தது. அசிவோகம் பாவணையில் சிவத்தின்ரூப சிவாருபமாகிய அநுள்ளவிடவும் ஆரம்பத்திற் தோன்றியது. அறிசிக்க அறியும் பக்குவான்மா சிவோகம் பாவணையில் உறைப்பாய் ஈடுபட்டது. சிவமும் தன் கருணையாகிய அநுளோடு நீக்கமின்றி அறிவிக்கநற் சாகவினங்கித் தோன்றிற்று. பக்கு வான்மா சிவமெனத் தானென வேறு விளங்குமரங்களிலைச், சிவமேயாய் ஒற்றித்து நின்று சிவதரிசனஞ் செய்தது. இதுவே மதியுடம்படுத்தலாகும்.

“மதியுடம் படுத்தல்

குருஅறி வித்த திருவருள் அதனைச்

சிவத்துடன் கலந்து தெரிசனம் புரிதல்”-என்று பேரின்பக்கொளு

மதியுடம்படுத்தல் என்பது சிவதருவின் அநுளால் ஞானத் தலீப்பட்ட பக்குவான்மா, ஞான அப்பியாசமாகச் செய்யும் சிவோகம் பாவணையில் உறைப்பால் நிகழும் அநுபவமாகும். சிவோகம் பாவணையில் நிகழ்ந்த சிவதரிசனத்தால் பாசநீக்கம் பெற்ற பக்குவான்மா, தன் வியாபகத் தன்மையைப் பெற்றுத் தங்களுடன் இருக்குந் திருவருளைத் தரிசித்த; அத்திருவருளே சிவத்தை அடைவதற்குப் புகலிடம்’

என்ற குரு உபதீசத்தையும் நினை கூர்ந்தது: எட்டு அருட்பாங்கி வாயிலாகவே சிந்தித்த போதெல்லாம் சிவநடியின்பத்தை எய்து தணிந்தது.

வேட்டை மேற்கொண்டார் போவப் பக்குவான்மா ஷடம் பூண்டு, அலங்கார அருச்சனைகளுக்கான தழையை அன்போடு கையிலேந்திக் கொண்றது. சகளாவடிலில் சிவகுருவாச வந்து திட்டை உபதேசங்கள் மூலம் பக்குவான்மாவின் பாசத்தைப் பேசித்து வளர்த்தெடுத்து திருவருள். அத்திருவருளே நஷ்டங்கள் வடிலிர் சிவத்துடன் ஆன் மாவைச் சேர்ப்பதற்கு வாயிலாக வந்து நின்றது பக்குவான்மாவும் சிவபுண்ணியம் கூட்டிவைக்கச், சிவம் அருளுடன் கூடியிருக்கும் போடுத சென்று தரிசித்தது: சிவத்தலைவிவை அடிக்கடி தரிசிப்பதன் பொருட்டு (வேண்டத்தக்கதற்குத் தேவை முழுங்க தநுஷ) ஒருவள்ளுகிய பாங்கியிடந் தங்கருத்தைப் பணிவிடுன் வினானப்பற்று செய்தது.

ஆணவப்பினி புச் சிறிதகண்று சிவஞானந்தலைப்பட்ட ஓவான்மா சிவஞான அம்பால் எய்து விரட்டப்பட்ட ஆணவக்களிறு வந்ததோ? திருவருளும் சிவமுமாகிய உங்கள் கண் அம்பு பட்டுப் புண்பட்டு நிலை குலைந்து கலைமான் (கலைஞானம்) ஒடி வந்ததோ? என்பன போன்ற சினாக்களை (நெநுங்கிப் பழகுவதற்காக) ஒன்றான் பிஸ்ரூப்பு விழுவியது. இவ்வாறு வினாவுவதன் மூலம் அருட்பாங்கி மதியைத் தன் ஜெண்ணைத்திற்கு ஒந்து வருமாறு உடன்படுத்த முயன்றது தன் ஒழுகிக்கத்தை ஆன்மாவெளிப்படையக்கூருது. ஏதோ குறையியான்றுடையது போல மெல்ல வினாவியது: அருட்பாங்கி தன் கூற்றைக்கெட்டு ஜயற்ற அராய்ந்து தெளிந்து மரமிருங்கித், தளக்கு உதவி செய்ய முற்படக் கூடியதாகக் கூறியது. பக்குவான்மா குறையிரந்து நிற்பதை அருட்பாங்கி அவதானித்தாள். நம்மிடத்திலுள்ளதொரு பொருள் வேண்டித்தான் இங்ஙனங் குறையுறுகின்றது போலும் என எண்ணினான்.

சிவனுக்குஞ் சிவனுக்கும் அநாதி இயற்கைச் சம்பந்தம் உண்டு. “ உருத்தெரியாக் காலத்தே உளம்புகுந்து என்கருத்திருத்தி” என்ற தமிழ்வேதம், இந்த இலாயபை உணர்த்துகின்றது. அநாதி நித்திய சம்பந்தத்தால் சிவம், பரிபக்குவம் நோக்கி ஆன்மாவைச் கலந்தது. அங்கையும் கலக்கவும் அருட்பாங்கி, ஆன்மாவின் உலகப் பழக்க வாச ஜெயை அகற்ற வேண்டிப் பலவாறு வினாவில் அவைக்களித்தாள். அதற்குகிணறு சொற்களுக்கு ஆற்றுத் தூண்மா உணர்த்துமாறுணர்ந்தே; உண்ணுமாறுவினை என்றாற்போல இரந்து நோக்கியது. அருளினாற் பக்குவான்மா அவைக்களிக்கப் படுதலைச் சிவத்தலைவி அறிந்து, கருணை

யாவும் நெகிழ்ந்து, மேதுவாகப் புன்னைக் கெய்தாள். அதை அருட்டாகிகி கண்டு, அவரிகளுக்குள்ள முன்னுறவை உணர்ந்து மதியுடம் பட்டாள்.

அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்.

-(திருக்குறள் 1098)

அத்துவிதமாய்க் கலந்து நின்று உபகரிக்குஞ் சிவமும் பக்குவான்மாவும் தமது முன்னுறவு புறத்தே வெளிப்படாவன்னம் மறைந்தன. ஒருவரை ஒருவர் முன்னியாதவர் போலப் பொதுப் பார்வையாகப் பார்த்த குறிப்பை அருள் அவதானித்து விட்டது. சிவத்தின் திங்க்கூந்தலிற் புலனுகர்ச்சி கருதி வண்டுகள் மொய்க்கப் பக்குவான்மாவுடுதுவதையும், சிவம் வாழா இருக்க ஆன்மா இன்புறுதலையும் கண்டது; சிவத்தின் செயல் பக்குவான்மாவிடத்துக் கெரிதலால் அவ்வான்மா சிவத்தைச் சார்ந்து சிவத்தன்மை எய்திற்று எனத் துணிந்தது. அவ்வளவோட்டமையாது பக்குவான்மாவை ஆட்கொண்டருஞ்சுதான் சிவத்தின் திருவுளக்குறிப்பு விரைதலையும் கண்டு பாங்கி மதியுடம்பட்டது மதியுடம்பட்ட அருட்பாங்கி முன்னியாதார் போலப் பொது நோக்காக ஒருவரை ஒருவர் நோக்குதல் இக்காதலர்கள்னேடள், எனத்தன்னுள்ளே கூறுவாளாயினன்.

"ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே உள்"

-(திருக்குறள் 1099)

உள்ளேயொன்று கொள்ளாத பாரிவையைப் பொதுநோக்கு என்பார் வியாபக அறிவாயுள்ள சிவத்தை விரும்பிய பக்குவான்மாவும் மல் மறைப்படி நிற்கிய வியாபக அறிவால் நோக்கியது; சிவமும் வியாபக மரிய நின்று கருணை நோக்கருளியது. இவ்விருவர் குறிப்பை யும் நோக்கி இவர்களுக்கிடையே காதல் உண்டென அருட்பாங்கி மதியுடம்பட்டது.

பாங்குான பங்குானிகளாற் சிவத்தைப் பாரிக்க முடியாது: பங்குானத்தெலேதான் பார்க்கலாம். சிவதரிசனத்தில் ஆன்ம போதம் கழன்று, விளங்கிய சிவங்காத்தாற் கண்டது. சிவங்காம் பெற்ற பக்குவான்மாவிஸ் காணும் கண்ணிற் சிவங்கலந்து கண்ணுக்குக் கண்ணுக் காணுக்கு நின்றது பசிக்குவான்மாவின் உணர்வோடு உணர்வாகச் சிவம் இல்லைந்து ஒன்றாக நின்று உணர்க்க செய்தது. சிவம் தண்ணை ஆன்மா உணர்தற் பொருட்டு உணர்தல், உணர்வித்தல் அகிய இருவிதம் பாகாங்களையும் செய்து நின்றது. ஆன்மா சிவம் கண்டு காட்டத்தான் கண்டது. இவ்விருவித உபகாரங்களையும் ஆன்மா நினையுந்தோறும் அதிலிலத்திலிட்டதுக் காதல் அதிகரித்தது. மூழ்கண்டாரும்:

“தான் உள்ளதைக் கண்டு காட்டவின்

அயரா அன்பின் அரச்கழல் செலுமோ” (சி.போ.கு 11)

என்றாலியளார்.

சிவாகம்பாவனைப் பயிற்சியால் ஆன்மா பாசப்பொருள்களையும் நியாயம், தன்னையுறியாமல், சிவம் ஒன்றையே அறிந்து நின்றது. சிவத்தின் திருநோக்காடு ஆன்மாவின் நோக்கும் ஒத்த தன்மையாதலைக் கண்டு அருட்பாங்கி மதியுடம்பட்டது. சிவத்தின் கருணைத் திருநோக்கினேடு, அச்சிவம் இணைந்து நோக்கும் ஆமாவின் காதல் நோக்கும் ஒக்குமாயின் இருவரும் வாய்மை இடத்தவாகச் சொல்லுகின்றசொற்களில் ஒருபயனுமில்லை என்று தனக்குள்ளே கூறுவாளாயினன்.

தண்ணீடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்க்கொற்கள்

என்ன பயனும் இல

— (திருக்குறள் 1100)

சிவம் கருணையிறை சிவனை நோக்கி இன்புறுவதே மெய் பொறி களுக்குப் பொய்ப்புள்ளைக் கேடி கலைவது போல இந்தப் பக்குவாய்மா இப்புலனத்தீல் உழங்குவது பொய், சிவம் எல்லா உயிர்களையும் பரிபாக்கடையச் செய்து, தன் அருள்வறி நிற்கப்பண்ணிட சிவராகத்தை எய்துவித்தல் வேண்டு மென்ற அருளாக ஒன்றையே குறியாகக் கொண்டிருப்பது மொ; புனம் (புனம்) காத்தல சிய தொழிலை மாத்திரம் இயற்றுவேணன்று அத்தொழிலில் பட்டும் முனைந்திருப்பதும் பொய்கை என்று அருட்பாங்கி தன்னுள், ஆச்சரிய முற்றுள்.

திருவருட்பாங்கி, இன்பும் துன்மும் ஒன்றூய் நிகழ்தலைப் பலவாறு ஆராய்ந்து பக்கவான்மா சிவத்தோடு ஒரிச் சிவமாந்தன்மை பெற்றதை, அவ்வான்மா சிவச்செயலாய்க் கெயல்புரிவது கொண்டு மதியுடம்படுவலாயிற்று.

ஐயம் வேண்டாம்!

இதைத் தின்னும் அதைத் தின்னாது என்று வைக்க உணவை மொந்த பர்த்துத் தள்ளும் பசு என்ன பால் கறக்குப? எதை வைத் தாலும் ஆவலோடு தின்றுவிடுகிற பசுவோ மடி நிறைந்து வேண்டிய பால் தரும்.

ஐயம் கடிகொண்ட முனையில் ஞானப் பால் கரக்காது.

ஆண்டவனை நீக்கிவிட்டு வாழ்க்கை நடத்தும் மக்கள் பெருந்துகீ பத்துக்கு ஆளாகிறார்கள் ஐயக்கை நீக்கிவிட்டு பக்கி செய்யுங்கள். குன்யத்திலிருந்து இந்தஅற்புத்தரிப்பஞ்சம் தானாக ண்டாகவில்லை மனிதனுடைய சேதனமு சிர்தையை வெறும் குன்யத்திலிருந்து தோன்ற முடியுமா? பரமபொருளைப் பற்றி ஐயப்பட வேண்டாம்.

— பகவான் ராமகிருஷ்ணரி

அன்னைக்கு வயது அறுபத்தைந்து

செவத்தமிழ் உலகில் ''கரசுவ மூர்தி தியாய்'' உலவி வரும் அன்னை தார்க்காதுரந்தரி தங்கப்பமா அபாக்குட்டி அவர்களை அறுபத்தைந்து வயது வணக்கி வரவேற்றுள்ளது. இவ்வயது பிறகுக்கு கொடுக்கும் இளைப்பை களைப்பை சடாட்டத்தை உடல் உள்ள சோர்வை அன்னைக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது.

தெய்வத்திருவருள் மக்களின் அஜிபுப் பினைப்பு தமிழ்த் தேவின் சுவைப் பயன் சிவசம்பந்தம் சிவணிய பலம் முசலியவற்றைக் கண்ட அகவை அறுபத்தைந்து அனைத்தோடும் தானுங்

ஸேர்ந்து கொண்ட சாராந்ததன் வண்ணமாகிவிட்டது. அடியார் நடுவள் இருக்கும் தனது கிடாப்புக்கு அன்னைதானே காரணம் என்ற நன்றி தெரிவித்து அவர்களின் ஆரோக்கியத்தில் தனது பங்கே முகன்மைப் படவேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்குதல்லது. வாழ்க அறுபத்தைந்து.

அன்னைமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழத்துக் தங்கமாய் மலேசியா சிங்கப்பூரில் கிருவாசகக் கொண்டலாய் இலண்டன்மாநகரில் பள்ளியச் செவியாய் நமது தாயகத்தில் நன்நம்பிக்கை அன்னையாய் உலாவிவரும் கெய்வக் தாயை இந்நூற்றுண்டு பெற்றுக் கொண்ட தால் ஏழாம் நூற்றுண்டுக்கு முன்னால் தனது இளமையையும் மறந்து காலுக்குமேல் கால் போட்டபடி நிமர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிறது. தங்கத்தைத் திரட்டி எடுத்து ஓளிவீச வைத்த கெருக்கு இந்த நூற்றுண்டுக்கு உண்டு.

உலகமும் காலமும் நூற்றுண்டும் நினைந்து பெருமை கொள்ளும் அன்னை அவர்களை கல்வித்துறையின் உயர் பீடமாகிய நமது பல்கலைக் கழகம் இன்னமம் உரிய மரியாதைபோடு சிறப்புச் செய்ய வில்லையே என்னும் ஆதங்கம் அனைவருக்கும் உண்டு. இந்த ஆதங்கத் திற்கும் அன்னைக்கும் எந்தத் கொடர்பும் இல்லையாயினும் அவர்களின் பின்னைகளுக்குள் ஆசங்க உணர்வு கணிக்கப்படுவது நாட்டிற்கு நல்ல தென்பது ஆவயமணியின் அபிப்பிராயம்.

பரமேஸ்வரா..!

அன்னைமலைப் பல்கலைக்கழகமோ சென்னை மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களோ அன்னையை அபைத்து 'டாக்டர்' பட்டம் கொடுத்துக்கீற்று நமது பல்கலைக்கழகம் மூக்கில் விரிலை வைக்காது முந்திக்கொள்ள வேண்டாமா?

மீண் வீ சந்தோஷா...!

உரியவர்கள் திருவளம் பற்றவேண்டாமீமா...?

— ஈழத்துக் கிவாளந்தன்.

குருத்தினாய் நீண்ட பெருமான் நல்ல அழியார்மேல்
ஊனத்திரளை நீக்குமதுவும் உண்மைப் பொருள் போலும்
ஏனத்திரளோ டினமான் காடிடிழியும் இரவின்கண்
ஆளித்திரள் வந்தனையும் சாரல் அண்ணுமையாரே.

RUKUNAS TRADING

General Merchants

ருகுனஸ் டிரைங்

யாழ்ப்பாணம்.

284, Hospital Road,
JAFFNA.

 23727

அடையா நெடுங்கதவின்

அடையாளம்

‘ஆலயமணியின்’

ஓசைப்பரம்பல் சண்முகக்கவசமாய்
கப்பிரபாதமாய் எங்கும்
தங்குவதாகுக!

P. B. Umbichy Ltd.

P. O. BOX 846
No. 28, 4th Cross Street,

COLOMBO-11

இச்சஞ்சிகை 28, குமாரசாமி வீதி, கந்தர்மடம் யாழ்ப்பாணம்.
முகவரியில் வாழும் ஆசிரியரும் வெளியிடுவற்றுமான புலவர் ஈழத்துச்
சிவானந்தன் அவர்களால் யாழ் - ஷீ ஸங்கா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
வெளியிடப்பட்டது.